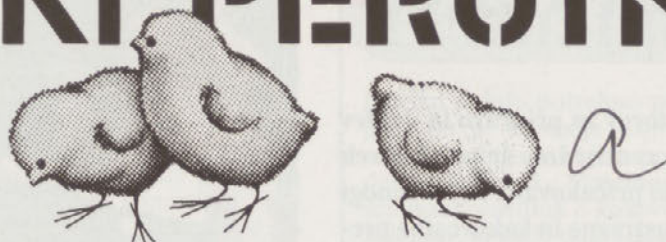

PTUJSKI PERUTNINAR

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA IN KOOPERANTOV PERUTNINE PTUJ • LETO XX. • ŠT. 2 • AVGUST 1996

GRAND PRIX PUCH PTUJ '96

Kolesarski klub Perutnina Ptuj je že tretjič uspešno izpeljal mednarodno kolesarsko dirko za veliko nagrado Pucha.

Nastopilo je 275 tekmovalcev iz domala vseh slovenskih klubov ter iz Avstrije, Češke, Hrvaške, ZR Jugoslavije, Avstralije in Nove Zelandije.

Perutnina Ptuj je na tem srečanju osvojila dve zmagi. Rado Rogina je zmagal v mladinski konkurenci, tako tekmovalci kot gledalci in tudi sodniki in gostje pa so ocenili, da je to ena najbolje organiziranih prireditev, ki presega meje organizacije podobnih prireditev pri nas.

Torej še druga zmaga.

←
Novim uspehom naproti

Ocena pet za Petico

O dozidavi in modernizaciji prostorov za pripravo in delitev malice v ptujskem srednješolskem centru smo že pisali. Prek 3.000 dijakov je to novost nestrpno pričakovalo, saj se mnogi vozijo od daleč in so prepotrebni ustrezne in kakovostne prehrane. 25. maja so dobili to pričakovano novost.

Ob svojem prazniku, dnevu srednješolskega centra Ptuj, 25. maja, so bili dijaki deležni treh pomembnih pridobitev. Slavje se je začelo v dopoldanskem času z otvoritvijo novih avtomehaničnih delavnic, ki so plod sodelovanja ministrstva za šolstvo in šport, Mestne občine Ptuj in nekaterih novonastalih občin na ptujskem območju ter podjetja Mercedes-Benz iz Stuttgarta.

Pridobitev, vredno 22 milijonov tolarjev, je gostom predstavil ravnatelj Mehanične in tehnične strojne šole na Ptuj, Milan Cimerman. Po prijetnem kulturnem programu pa je učilnico predal svojemu namenu minister za šolstvo in šport dr. Slavko Gaber.

V avli srednješolskega centra je sledila osrednja proslava z bogatim kulturnim programom dijakov tega centra.

Osrednja pozornost pa je veljala otvoritvi skoraj devetdeset milijonov vredni restavraciji za dijakke in osebje srednješolskega centra. Gre za skupno naložbo Perutnine in centra, vendar je levji delež investicije pokrila prav Perutnina. Predsednik podjetja, dr. Roman Glaser, ki je spregovoril o investiciji pred otvoritvijo, ni govoril o vrednostih in velikosti, marveč o pomenu pridobitve v skrbi za zdravo prehrano mladih ljudi. Restavracija Petica je namreč zgrajena po normah in principih, ki veljajo za podobne lokale v razvitem svetu in ustreza zahtevam in kriterijem, kakršne zahteva prihajajoči čas. Na razpolago bodo topli obroki iz izbora najkvalitetnejših proizvodov Perutnine ponudbe zdrave prehrane. Popestreni pa bodo še z drugimi proizvodi, ki si jih dijaki želijo.

Novo restavracijo, ki bo služila zdravi prehrani prek 3.000 dijakom in 350-članskemu kolektivu srednješolskega centra, sta odprla dr. Slavko Gaber in dr. Roman Glaser.

S tem pa praznovanja še ni bilo konec. V popoldanskem času sta namreč ministra Jelko Kacin in dr. Slavko Gaber v nekdanjem vojaškem objektu v Spuhlji slovesno odprla še Center šolskih in obšolskih dejavnosti — ŠTRK.

Ob teh osrednjih dogodkih so dijaki pridobili še plastenjak za kmetijsko šolo ter učilnice za praktični pouk in laboratorijske vaje iz elektrotehnike.

Brez dvoma dovolj razlogov za dobro voljo in prijetno praznovanje svojega praznika.

Lojze Cajnko

Vrvico sta družno prerezala dr. Roman Glaser in dr. Slavko Gaber ter tako slavnostno odprla novi objekt.

Prva poslužba.

Množico zbranih gostov in dijakov je v slavnostnem delu nagovorila ga. Meta Puklavec direktorica Šolskega centra Ptuj.

Kaj dela sindikat?

Nemalo delavcev, članov sindikata, se sprašuje, kje je naš sindikat. Kaj dela? Ali zastopa interese članstva? In še več je teh vprašanj.

V sindikalni konferenci smo spoznali, da resnično premalo informiramo članstvo o prizadevanjih, ki smo jih vodili v dialogih z vodstvom podjetja za uresničevanje vseh tistih vprašanj, ki delavce najbolj žulijo: plače, regres, malice, počitniške kapacitete, programirana zdravstvena rekreacija.

Razveseljivo je dejstvo, da delavce najbolj zanima lastništvo, razvoj, posodobitev proizvodnje itd. Na vseh šestih letošnjih sestankih sindikalne konference pa so poleg predstavnikov delavcev sodelovali tudi predsednik podjetja dr. Roman Glaser, direktor sektorja za ekonomiko in finance Tone Čeh in vodja splošno-kadrovskega sektorja Dimče Stojčevski.

Mirno lahko zapišemo, da je malo takih podjetij, kjer potekajo med vodstvom podjetja in sindikati tako izčrpni pogovori, pogajanja, na kulturnem nivoju in kjer so končni rezultati lahko v obojestransko zadovoljstvo. Opažamo pa, da tako pristnih pogovorov ni v posameznih profitnih centrih.

Stališče konference je, da sindikat ne sme biti paravan vodstvenih struktur v profitnih centrih, kadar gre za informiranje o vitalnih pogojih dela in življenja delavcev ter o razvoju podjetja.

Zavedamo se, da se delavci z najnižjimi plačami komaj prebijajo iz meseca v mesec (čeprav presegamo zahteve kolektivne pogodbe za okrog 20%), zato je skoraj na vsakem srečanju z vodstvom postavljeno vprašanje plač. In rezultat? S prerazporeditvami v tej zvezi se je začelo najprej premikati v PC Perutninska kladnica, v nadaljevanju pa še v ostalih PC.

Predsednik podjetja, dr. Roman Glaser, nam je 22. avgusta na konferenci podal rezultate poslovanja za prvo polletje letošnjega leta. Rezultati so ugodni, za kar gre vse priznanje vsem zaposlenim.

Na naše vprašanje, kdaj lahko pričakujemo linearni dvig plač, je bil odgovor naslednji: lepo je to, da mislite za sodelavce. Priznavate, da smo nad kolektivno pogodbo po vseh kriterijih. Ker smo pred lastni-

njenjem, moramo zagotoviti najugodnejše pogoje za večinsko lastništvo vseh delavcev. Plače se v bodoče ne bodo linearno povečevale pač pa je pripravljena tripartitna pogodba o plači. Iz naslova uspešnosti dela (stimulativni del), ki bi jo podpisali predsednik sindikalne konference, predsednik delavskega sveta in predsednik podjetja.

Sindikalna konferenca se je odločila, da bo podpisala takšno vsebino pogodbe, kot je bila predstavljena na seji, še prej pa opravila razpravo in potrditev po izvršnih odborih sindikalnih organizacij po profitnih centrih. Poleg te pogodbe, se pripravlja tudi predlog sistema o napredovanjih delavcev, ki bo prav tako oblika stimulacije delavcev. Lahko bi rekli, pa vendar se premika.

Nemalo časa je bilo posvečenega vprašanju regresa za dopust in počitniških kapacitet. Vodstvo je ugodilo našim željam, da smo že v aprilu dobili tretjino predvidenega regresa, nato pa še v dveh delih preostanek do kolektivne pogodbe (102.000 SIT bruto). Še več, dobili smo še nadaljnjih 10.000, kolikor je dovoljeno uspešnim podjetjem. Na vso moč smo želeli obdržati počitniške kapacitete in vztrajali, da se le-te obnovijo in nabavi inventar za kar je podjetje letos vložilo 1 milijon tolarjev.

Konferenca sindikata je bila na mesečnih sestankih redno seznanjena s poslovanjem podjetja, z investicijami, s postopki lastninskega preoblikovanja itd.

Delavci smo lahko ponosni, da delamo v podjetju, ki se je lani med 300 najuspešnejšimi povzpelo na častljivo 57. mesto v Sloveniji. Želja vodstva sindikata je, da smo še boljši, da čimprej zaključimo z lastni-njenjem in da postanemo delavci večinski lastniki.

Zato je sindikat tudi podpiral vlaganje certifikatov, neizplačanega dela plač v letih 1992-93, hipotekarnega kredita in razlik pri malici za odkup delnic.

O tem, kolikšen je dejanski vložek posameznika, pa so popolni zneski na vpogled v finančni službi.

Sindikat je razpravljal tudi o drugih vprašanjih: o medsebojnih odnosih med delavci in nadrejenimi, o informiranju, disciplinskih zadevah, pritožbah itd. Zavzemal se je, da bo

Priznanja za izdelke Perutnine Ptuj na 34. mednarodnem kmetijsko-živilskem sejmu v Gornji Radgoni

Priznanje Perutnini

Izdelke je bilo potrebno poslati v oceno pred začetkom sejma, da je komisija uspela opraviti natančno strokovno oceno. Komisija, ki ji je predsedoval prof. dr. Božidar Zlender z Ljubljanske biotehniške fakultete, je strogo spoštovala sejmski pravilnik o kakovosti mesnih izdelkov in vse vzorce izdelkov, ki jih je nagradila z zlato medaljo, poslala še v mikrobiološko analizo na ljubljansko veterinarsko fakulteto.

Vrstni red najuspešnejših:

1. MIP, Nova Gorica: 79 točk (štiri zlate, 19 srebrnih in dve bronasti medalji),
 2. Perutnina, Ptuj: 52 točk
 3. Kras, Sežana: 39 točk
 4. MIR Gornja Radgona: 35 točk
 5. Mesarija Mlinarič: 20 točk
- Nosilec kakovosti za leto 1996 je MIP iz Nove Gorice.

Seznam izdelkov z najvišjimi priznanji:

Zlate medalje:

1. Mortadela Gorica Šampion (evidenčna številka 0001), MIP, Nova Gorica,
 2. Mortadela Gorica s pistacijami (0003), MIP, Nova Gorica,
 3. Kraški zašinek (0034), MIP, Nova Gorica,
 4. Pršut divjega prašiča (0039), MIP, Nova Gorica,
 5. Panirana piščančja stegna (0080), Perutnina, Ptuj,
 6. Panirani piščančji file (0079), Perutnina, Ptuj,
 7. Piščančja jetrna pašteta z orehi (0095), Perutnina, Ptuj,
 8. Radenska klobasa (0259), MIR, Gornja Radgona,
 9. Milanska salama (0310), Kras, Sežana.
- Medalje bodo podeljene v času sejma v Gornji Radgoni.

Perutnina je prejela:

ZLATA PLAKETA

Panirani piščančji file
Piščančja jetrna pašteta z orehi
Panirana piščančja stegna

SREBRNA PLAKETA

Piščančji Cordon blue
Klobasa z zelenim poprom
Osnovni deli brez kože (meso stegna, file, prsi brez kože)
Piščančji čevapčiči
Osnovni deli na podstavku (bedra, prsi, stegna, krače)
Nabodala (piščančje, ptujsko piščančje, puranje)
Zlati piščančji medaljoni
Slovenski piščanec — sveže meso
Piščančja Grajska klobasa

BRONASTA PLAKETA

Piščančja jetrna pašteta v ovitku
Sesekljani piščančji zrezek
Piščančja jetrna pašteta s šampinjoni
Piščančje prsi v ovitku
Bela piščančja pečenica
Puranje prsi v ovitku
Delikatesna puranja hrenovka
Poetovio Polanska klobasa
Domača pašteta
Poli z vrtninami
Delikatesna piščančja hrenovka
Pizza klobasa
Poli
Pivska klobasa

dobrega delavca v celoti zaščitil, druge pa uvrščal tja, kamor pač spadajo. Na srečo je teh zelo zelo malo.

Vsi smo s ponosom člani kolektiva.

Stanko Lepej

“Perutnina Ptuj, ugledna slovenska perutninarska firma postaja s svojimi slastnimi mesnimi jedmi vse bolj poznana tudi na Primorskem. V pičlih treh letih, odkar se je pojavila na Goriškem, je osvojila precejšen del trga, stare in mlade kupce. Sredi Trnovskega gozda, v restavraciji Paradis, ki jo vodita zakonca Nadja in Vito Bremec, je Perutnina Ptuj pred kratkim za svoje poslovne partnerje in prijatelje ponovno pripravila srečanje,” je zapisano v uvodu obsežne reportaže v Primorskih novicah.

Srečanje s poslovnimi partnerji Primorske

Dobrodošlica na Lokvah. Od leve: Dr. Roman Glaser, predsednik Perutnine Ptuj, Ivan Peršolja, direktor gostinstva HIT Nova Gorica in Dragan Valenčič, podžupan občine Nova Gorica.

Perutnina je bila na območju Primorske že nekaj časa dokaj šibko zastopana, zlasti na severnem Primorskem. Pred tremi leti, po reorganizaciji komercialne, smo v Biljah pri Novi Gorici odprli predstavništvo, ki distribuira blago od Bovca do Sežane. Kras in obalo pa še vedno oskrbujemo prek predstavništva v Ljubljani. Da smo se že po treh letih lahko izkazali s pohvalami s strani kupcev ter z močno prisotnostjo na tem obsežnem in zanimivem tržnem območju, je bilo treba izpeljati vrsto promocijskih aktivnosti. Med temi so velikega pomena srečanja poslovnih partnerjev Perutnine s Primorske, ki jih vsako leto organiziramo na Lokvah nad Novo Gorico.

V tem prelepem letoviškem kraju na idilični planoti sredi Trnovskega gozda se je na letošnjem srečanju 28. junija zbralo okoli 300 predstavnikov poslovnih partnerjev z vseh koncev Primorske, od Obale do Bovca. Med temi velja omeniti največje kupce naših proizvodov, kot so HIT Nova Gorica, Mercator — DEGRO

Portorož, Kras Sežana, Jestvina Koper, MIP Nova Gorica, vsi s svojimi številnimi poslovalnicami. Enako pomembni so tudi mnogi zasebni mesarji in trgovci, h katerim kakovost naših proizvodov privablja tudi vse več potrošnikov iz sosednje Italije.

Udeležencem srečanja primerno je bilo tudi zastopstvo komercialne službe Perutnine iz Ptuja in Ljubljane na čelu z direktorico PC Trgovina, Nado Krajnc, saj je bilo srečanje pomembna priložnost za boljše medsebojno spoznavanje in utrjevanje poslovnih stikov. To so s svojo udeležbo potrdili tudi podžupan občine Nova Gorica, Dragan Valenčič, predsednik Perutnine, dr. Roman Glaser in strokovni svetovalec za trženje iz Nizozemske, Jan Bron.

Najprej je spregovoril goriški podžupan, ki je poudaril: “Prilika, ko se poslovni partnerji srečujejo v tako velikem številu s tako velikega območja, kot je celotna Primorska, je prilika, ki pomeni nadaljnje utrjevanje poslovnih vezi, utrjevanje medčloveških stikov, in

tudi prilika, da se sprostimo... Z zadovoljstvom ugotavljam, da je Perutnina Ptuj močno prisotna na Primorskem. To je vsekakor rezultat njihovega uspešnega dela, dolgoročne poslovne politike in tudi agresivnosti. Za šalo bi dejal, da je Perutnina v očeh konkurence celo preveč prisotna na tem koncu Slovenije. Poudarjam pa, da je tukajšnji trg odprt za kakovostne izdelke.”

Predsednik Perutnine, dr. Glaser, je potem, ko je pozdravil goste izrazil zadovoljstvo, da se je zbralo tolikšno število naših prizadevnih poslovnih partnerjev. Poudaril pa je: “Na Primorskem smo prisotni, toda mi bi si želeli, da bi ljudem oziroma kupcem naše izdelke še bolj približali. Poslovna in marketinška strategija Perutnine je taka, da bo Slovenijo še bolj pokrivala, kot jo zdaj. Izhodišče pa je kakovost s široko paleto izdelkov.”

Spregovoril je tudi strokovni svetovalec z Nizozemske, Jan Bron: “Tukaj sem zato, da Perutnini svetujem v njeni mar-

ketinški in distribucijski službi. V Sloveniji ste dosegli velik napredek, ne samo v živilsko-predelovalni industriji, temveč tudi v trgovini. Perutnina je odlična firma.”

Kako pomembna je Perutnina na Primorskem, potrjujejo tudi firme, ki so to srečanje materialno podprle. Te so: Pivovarna Laško, Fructal Ajdovščina, Pekarna Ježek Lokavec, Pekarna Belingar in HIT Nova Gorica s hotelom Perla, katere kuharski mojstri so bogato obložili mizo z najrazličnejšimi jedmi iz perutninskega mesa. Poskusili smo lahko različne mesne rolade, jedi s kombinacijo sadja in drugo. To bi moral biti izziv za snovalce novih proizvodov v Perutnini.

Poseben poudarek srečanju sta dala tudi lokalna televizija Primorka Nova Gorica z več krajšimi oddajami in časopis Primorske novice z naklado 40.000 izvodov, kjer je bila objavljena celostranska zelo objektivna reportaža.

Resni del srečanja je z ubranim petjem zaključil sekstet iz

Priprava bogatega pogrinjka z novostmi iz Perutnininih proizvodov

Ajdovščine, med pesmimi pa je Boris Jež iz Lokavca prebral nekatere pridige Janeza Svetokriškega, kako ceniti, pripraviti in uživati dobrote, ki jih nudi perutninsko meso. Končno je dobil "besedo" glasbeni umetnik Alfi Nipič s svojimi muzikanti, ki so poskrbeli, da ni bilo nikomur dolgčas.

O prireditvi še nekaj izjav. Najprej tista **Franca Predikake**, samostojnega komercialista za Primorsko, ki je brez dvoma najzaslužnejši za srečanje. "Danes smo povabili vse poslovne partnerje Perutnine Ptuj s Primorske in vesel sem, da so prišli vsi, ki so le mogli. S prodajo na Primorskem smo zadovoljni, so pa še možnosti, ki jih želimo in moramo izkoristiti."

Restavracijo Paradis na Lokvah smo izbrali, ker je ta naš poslovni partner in odličen gostitelj. Je pa tu tudi prečudovit kraj za takšne prireditve in tudi za družinske izlete."

Dr. Roman Glaser: "Menim, da je takšno srečanje pozitivna gesta Perutnine do področja, ki ga poskušamo osvojiti, kajti na Primorskem smo bili zelo slabo zastopani. To je brez dvoma prijazna oblika marketinškega nastopa na tem terenu, saj dobivamo pozitiven odmev pri naših partnerjih, ki se kaže v tem, da naš tržni delež na tem območju raste. Vsekakor velja s takšno obliko nastopa nadaljevati."

Darja Mavrič, solastnica distribucijskega centra Midam Bilje: "Opravljamo distribucijo za Perutnino Ptuj. Delovna pot je bila na začetku zelo trda, s skupnimi napor s Perutnino, še zlasti s sodelovanjem z gospodom Predikako, pa smo stvari uredili. Očitno v obojestransko zadovoljstvo."

Posebnost našega predstavnika je, da neka menza ali drug večji odjemalec lahko dobi naše kakovostno blago sleherni dan v letu in ob vsakem dnevnem času. Delamo po principu NON-STOP."

Še veliko je bilo prijaznih in laskavih ocen, vendar so si podobne, zato le ocena, da je prireditev bila na nivoju in vredna Perutnine Ptuj.

Lojze Cajnko

"Te dobrote bomo odprli na Nizozemskem", je dejal Jan Bron direktorici trgovine, Nadi Krajnc

Franca Predikaka se ima kaj pogovoriti z direktorjem hotela Perla, HIT Nova Gorica.

Razstava, ki ni razstava. Prikaz bogate ponudbe. Drugi z desne gostitelj g. Vito Bremec.

Prejeli odločbo za lastninsko preoblikovanje

Program lastninskega preoblikovanja Perutnine Ptuj, ki ga je sprejel delavski svet podjetja, je Agencija za prestrukturiranje in privatizacijo sprejela in potrdila 2. avgusta 1996. Program bo na vpogled v vseh profitnih centrih in strokovnih službah Perutnine. Objavljen pa bo tudi v Uradnem listu Republike Slovenije in v Večeru.

STARŠI BODITE POZORNI — ZA VAŠEGA OTROKA GRE!

Bliža se novo šolsko leto, zato obveščamo vse delavce, da takoj po začetku šolskega leta 1996/97 dostavite v kadrovsko službo podjetja potrdila o šolanju za svoje otroke, rojene do leta 1981, kateri obiskujejo poklicno, srednjo, višjo ali visoko šolo in so zdravstveno zavarovani preko Perutnine Ptuj.

Zraven potrdila o šolanju (lahko je tudi fotokopija), prinesite otrokovo zdravstveno izkaznico!

Kadrovska služba

»PREDSSEM ME ZANIMA, KAKŠNE POSLOVNE
STIKE IMATE Z AMERIKO«

Ameriški veleposlanik v Perutnini

V četrtek 18. julija je Perutnino obiskal ameriški Veleposlanik Victor Jackovich s sodelavci, med katerimi je bil tudi njegov namestnik in prvi sekretar Mahlon Henderson. Goste je spremljal tudi župan Mestne občine Ptuj dr. Miroslav LUCI s sodelavci, čigar gost je bil dan poprej.

V odsotnosti predsednika podjetja mu je izrekel dobrodoščico Tone ČEH, direktor finančno-računovskega sektorja, z njim pa so na srečanju z visokimi gosti sodelovali še: Nada KRAJNC, direktorica PC Trgovina, Ivan ZUPANIČ, direktor razvoja in Dimče STOJČEVSKI, vodja splošno-kadrovskega sektorja.

Predstavniki podjetja so goste seznanili z zgodovino podjetja, z organizacijo, aktualno proizvodno problematiko, s prizadevanji za prehod iz proizvodnega v tržno usmerjenost in na skrb za delavce in kadre, ki so nosilec razvoja nove vizije podjetja.

Povdarjeno je bilo, da smo podjetje s tradicijo in kakovostjo, s tem, da tradicija nastaja s časom, kakovost pa je potrebno nenehno izboljševati, ker nič ni tako dobro, da bi jutri ne moglo biti še boljše.

Goste so seznanili z ostrim konkurenčnim bojem na domačih tleh in še zlasti v tujini, saj pri izvozu nismo deležni podpore države. Rekli bi lahko, da se do perutninarjev prav mačehovsko obnaša.

Visokega gosta je pred vsem zanimalo, kako Perutnina sodeluje z ameriškimi firmami, kako vidimo potencialne možnosti za utrjevanje poslovnih odnosov, oziroma izhodišča za sklepanje novih poslovnih dogovorov. Zanimalo ga je tudi, kako je Perutnina prebrodila stanje ob razpadu Jugoslavije in kaj prispevam za proizvodnjo zdrave hrane.

Med ogledom Perutninah proizvodov. Od leve: veleposlanik Victor Jackovich, namestnik Mahlon Henderson, direktor PC Mesna industrija Erih Šara, župan Mestne občine Ptuj, dr. Miroslav Luci, tehnologinja Alenka Brglez.

Z zadovoljstvom je prisluhnil, da že desetletja kupujemo reprodukcijski material v Ameriki, da proizvajamo za ameriški korporaciji Mc Donalds in Dairy Queen, da je v podjetju instalirano tudi precej ameriške tehnike in da se zgledujemo po ameriški tehnologiji. Da pa bi bil izvoz v Ameriko zaradi oddaljenosti neprofitabilen.

Razpad jugoslovanskega dokaj velikega in nezahtevnega trga nam je uspelo premostiti s prilagoditvijo obsega proizvodnje, uvedbo novih proizvodov višje stopnje obdelave, kar nam je omogočilo povečanje prodaje v Sloveniji in v razvitem zahodnem svetu.

Tudi glede vprašanja proizvodnje zdrave hrane je bil zadovoljen, ko je izvedel, da smo v cilju proizvajati zdravo hrano storili precej v fazi reje brojlerjev in da opravljata dve neodvisni fakulteti dokaj popolne mikro analize tudi glede vsebnosti maščob in holesterola.

Gostje so bili zadovoljni tudi glede poteka privatizacijskih postopkov v Perutnini.

Ob zaključku srečanja z ameriškimi gosti je spregovoril o kakovosti Perutnine tudi župan Mestne občine Ptuj dr. Miroslav Luci, ki je poudaril, da občina nima posebnega vpliva na poslovne odločitve podjetja in obljubil, da programa podjetja občina vsaj ne bo ovirala pri realizaciji z dodatnimi obremenitvami. "V Perutnini je", kot je dejal, "toliko močnega usposobljenega kadra, da je Perutnina samostojni gospodarski subjekt, ki ne potrebuje zunanje pomoči. Veseli nas, da je Perutnina začela ponovno zaposlovati delavce. Ne smemo pa pozabiti na prek 200 zadržnikov z družinami, ki so življenjsko in ekstenenčno vezani na Perutnino. Lahko smo le zadovoljni, da imamo takšno firmo kot je Perutnina Ptuj.

Po tem pogovoru so si gostje ogledali še proizvodni proces v perutninski klavnici in bogato paleto naših proizvodov, ki so jih z zadovoljstvom tudi poizkusili

L.C.

Posodobitev in razširitev računalniškega sistema

V tem času poteka vrsta aktivnosti s področja informatike. Projekti informacijskega sistema Perutnine združujejo tehnološke zahteve in poslovno informatiko. V PC Mesna industrija je v izvedbi povezava računalniških tehtnic povezanih v računalniško mrežo. Ta projekt je vezan na aplikacijo prodaje, kjer načrtujemo opremo prodajalcev voznikov s prenosnimi računalniki in ustrezno tehnično opremo. Aplikacije računovodstva in financ združujemo z dodatnimi programi na osnovi enotne podatkovne baze povezane v sistem Perutnine. V fazi testiranja in izbire ustrezne aplikacije je oprema prodajaln in gostinstva. Priključeni smo tudi na Internet. Za potrebe servisa je izdelana aplikacija računalniške obdelave delovnih nalogov.

V našem adaptiranem lokalnem Petica imamo računalniško obdelavo podatkov. V pripravi so še ostali projekti, kot je spremljava prisotnosti na delu, logistika z računalniško podporo skladišča v Ljubljani, računalniško vodenje kafilerije itd.

Vse potrebe pa zahtevajo tudi nadgradnjo opreme, oziroma novo opremljenost delovnih mest. Centralni sistem VAX 6000-410 iz leta 1990 ne podpira več takšnega števila uporabnikov, zato ga bomo nadomestili z nekajkrat zmogljivejšim ALPHA 2000. Kreativna delovna mesta opremljamo z novimi delovnimi postajami, tako da računamo, da bomo imeli do konca tega leta v mrežo povezanih okoli 200 delovnih postaj. Načrtujemo, tudi zmogljivejšo mrežo UTP in optiko za enotno ožičenje komunikacij.

Bojan Klinkon

Predsednik Perutnine Ptuj dr. Roman Glaser prejel plaketo Mestne občine Ptuj

(Foto: Kosi)

“Praznični čas je priložnost, da izrečemo zahvalo tistim, ki so naredili več in bolje”. To so besede, ki jih je med drugim poudaril župan Mestne občine Ptuj pred podelitvijo priznanj na osrednji slovesnosti ob občinskem prazniku.

Plaketo Mestne občine Ptuj je župan dr. Miroslav Luci med štirimi prejemniki podelil tudi predsedniku Perutnine Ptuj dr. Romanu Glaserju z obrazložitvijo:

Perutnina Ptuj zaposluje danes okrog 1400 delavcev in združuje okrog 200 združnikov. Sodi med največja podjetja na našem območju. Po krizi na začetku 90-tih let so se z vsemi si-

lami lotili preobrazbe podjetja in stopili na pot tržno usmerjenega podjetja, podprtega s proizvodnjo visoke tehnologije. Podjetje vidi pod njegovim vodstvom svojo perspektivo v boljši kakovosti svojih izdelkov, med katerimi jih je že nekaj z znakom varovalnega živila in v vključevanju v prehrambeno verigo McDonalds. V ciljih podjetja je drugačna struktura proizvodnje — kar 70% bo končnih izdelkov in le 30% piščančjega mesa. Nedvomno ima gospod Glaser zato pomembne zasluge.

Iskrene čestitke
Uredništvo

Podelitev jubilejnih značk za zvestobo Perutnini

ZA 30 LET

KRAJNC Bruno
BRAČIČ Janez
EMERŠIČ Boža
KMETEC Dragica
ŽIHER Ivan
MARKEŽ Ignac
MARKEŽ Janez
ČEH Martin
HENTAK Ivan
SAGADIN Rudolf
CIGLAR Franc
KANCLER Katarina
MAJERIČ Franc

ZA 20 LET

CAFUTA Albin
FRIDL Janez
KOREN Ivan
MIKULEC Olga
MLAKAR Anton
TOŠ Vinko
ČELIGO Srečko
BEBER Katarina
HORVAT Darinka
KORNET Ana
PODGORŠEK Zlatka
ZAGORŠEK Slavica
BEDENIK Srečko
IVANUŠA Zdravko
KOZEL Janez
SMILJAN Stjepan
ZEMLJAK Zvonko
MILOŠIČ Ivan
PIHLER Milan
ZAJŠEK Franc
ZAMUDA Zvonko
ZORKO Srečko

BOMBEK Marjana
CAFUTA Kristina
KAUČEVIČ Ciril
KIRBIŠ Majda
LIHTENVALNER Emil
ROZMAN Ivan
KISELJAK Srečko
GRĐAN Zlatko
PODGORŠEK Jože
PURG Milan
STRMŠEK Srečko
VIDOVIČ Mirko
ŠERUGA Vlado
ČEH Viljem
ANŽEL Ana
BELŠAK Albina
GAJSER Ida
KIRBIŠ Jelka
ROJKO Marija

ZA 10 LET

GOJKOŠEK Janko
BEZJAK Marija
CAFUTA Stanislav
CEP—BELE Valerija
EKART Terezija
GAVEZ Ivan
HORVAT Anica
HORVAT Vanja
INTIHAR Jožica
JERENEC Valerija
KLINC Roza
KMETEC Bogdan
MILIČ Darja
PERNEK Marica
PETEK Jožica
ROGINA Darinka
STEINER Silva
TRATNIK Matilda

VIDOVIČ Irena
VINDIŠ Marjetka
BEDRAČ Ljubica
BUKŠEK Tonček
CAFUTA Marija
CAR Ana
CIGULA Franc
FEKONJA Lidija
GAVEZ Sonja
GOLOB Zdravko
HENTAK Ivan
JANŽEKOVICH Sonja
JUNGER Marija
KOJC Nevenka
KRISTOVIČ Drago
KUPČIČ Jožica
LESJAK Slavica
MAJHEN Štefaniya
MERC Zlatka
OREŠEK Dušan
PLOHL Marjana
POŽAR Janez
POLANEC Frančka
PRAVDIČ Rado
PULKO Milica
ROGINA Franc
SLUGA Dragica
TEMENT Anton
TEMENT Marija
VIDOVIČ Suzana
VIDOVIČ Zvonka
VINDIŠ Stanislava
VREČAR Dušan
ŠERUGA Irena
ŠOŠTER Marta
ŠTRUCL Suzana
BEDRAČ Tonček
BREG Milan
DOVEČAR Igor

FIJAUŠ Ksenija
FRIDL Marija
KLEMENŠAK Martin
KLEMENČIČ Jakob
KOZEL Štefka
LAZAR Slavica
LAZAR Štefan
MAJCEN Drago
ORLAČ Veronika
SATLER Ivanka
SMONTARA Josip
ZAGORŠEK Davorin
ZELENKO Brigita
ŠOHAR Sonja
ČEH Kristina
CIGULA Ivanka
JELEN Darinka
KOROŠEC Stanko
LISEC Anton
NEŽMAH Marija
ČELAN Franc
BEDRAČ Majda
GOJKOVIČ Branko
HADLER Franc
HOJSKAK Anton
LIPAVŠEK Janez
PAL Silva
BEDRAČ Ludvik
FURMAN Marjan
ROZINGER Janko
VILČNIK Stanislav
ZMAZEK Janez
BRATUŠA Dušanka
HORVAT Dragica
KAJZER Romana
KAMENŠEK Daniela
LUKAČIČ Ivan
VILČNIK Bojan
VEIT Andreja

Lojze, v dvajsetih letih, kar urejaš naš časopis Ptujski perutninar si poleg mnogih drugih sestavkov objavil tudi številne intervjuje. Tokrat želim, da jaz opraviš intervju s tabo. Najbrž ti to ne bo težko.

Res je, da sem v Perutninarju, pa tudi v drugih občilih objavil kar nekaj pogovorov z bolj ali manj znanimi ljudmi, vendar se šele sedaj zavedam, da sem vsaj nekatere spravil v zadrego, enako kot ti sedaj mene. Govoriti o sebi ni lahko. Če nimaš kaj povedati je nerodno, če pa ti je na določenem področju kaj uspelo in govoriš o tem, se zdi kot samohvala.

Bojim se, da bo tudi tokrat tako. Resnično si me ujel.

Morebiti je ta pogovor videti izzivalen, a vendar, v Perutnino si prišel pred dvaintridesetimi leti. V tem času se je veliko spremenilo, zato sprašujem, kakšen je bil tvoj pogled na Perutnino takrat in kakšen je sedaj.

Realna primerjava je najbrž nemogoča. Takrat, leta 1964, je bilo zaposlenih okoli 300 ljudi. V klavnici, ki je bila v sedanjih skladiščnih prostorih ob poslovnem centru, smo sicer že imeli tekoči trak za obdelavo piščancev, vendar lahko rečem, da je bilo to šele rojevanje moderne proizvodnje.

Tudi vpogleda v stanje podjetja takrat nisem imel prav veliko. Bil pa je to čas, ko se je prvotno trgovsko podjetje začelo razvijati in organizirati proizvodno. Poleg farne brojlerjev in klavnice se je začela razvijati kooperacijska reja in vzporedne, vsekakor potrebne službe, kot so prodajalne oziroma trgovina, servisne delavnice, širil se je transport in kasneje še druge službe. Tudi sam sem z dopolnilnim izobraževanjem pridobil širši pogled na dogajanje in razvoj podjetja, saj sem v teh treh desetletjih opravljal štiri dokaj različna dela, ob tem pa še precej drobnih manj pomembnih stvari.

In katera osnovna dela si opravljal?

V podjetje sem prišel kot strojnik in začel delati kot strojnik v hladilnicah. Ker pa je bilo ob tem delu (v glavnem dežurstvo) dovolj časa, ki ga nisem želel zapraviti le za branje časopisov in stripov, sem se vpisal v dopisno ekonomsko srednjo šolo. Še preden sem jo končal, sem bil leta 1968 premeščen za skladiščnika v takratni obrat Perjad. Rekli smo v skladišče jaje in divjadi.

Poleg prevzema in skladiščenja divjadi in jajc ter hlajenja za potrebe takratne predelave in nove klavnice, smo uslužnostno hladili še najrazličnejše pokvarljivo blago za dvanajst tujih strank. Hladili smo vse mogoče, od mesa do povrtnin, gob, grozdja in še česa. Bilo je težko, ker smo imeli tudi takšno blago, ki je rado "kaliralo" zato so morali biti ključni vedno v žepu.

Naučil pa sem se Perutnininega reda in discipline, kar mi je v življenju večkrat prav prišlo.

Bil sem dosleden, zato so mi bile kasneje zaupane razne organizacijske in tudi

politične funkcije tako v kolektivu kot v društvih in organizacijah.

Verjetno sem bil uspešen, ker sem po nekaj letih bil delegiran še v politično šolo. Nekateri, ki so takrat iskali svoje koristi, po spremembi sistema pa hitro "preskočili" na drugo stran, se ob tem radi posmehujejo, vendar je bila šola zahtevna in veliko je bilo možno pridobiti. Na znanje, ki sem ga dobil v ekonomski šoli, sem navezoval nove pojme in dobil prva znanja iz sociologije, filozofije in še marsikaj.

Po vrnitvi iz šole sem sedem mesecev nadomeščal komercialistko za odkup divjadi. Ker pa sem se med tem odločil za

Intervju z urednikom

študij novinarstva, mi je bilo naloženo, naj pripravim vse potrebno za ustanovitev in registracijo internega časopisa, ki smo ga poimenovali Ptujski perutninar. Bil sem imenovan za glavnega urednika in letos poteka dvajseto leto, kar urejam naš časopis.

V vsakem sistemu so informacije bistveni del poslovne politike. katerim informacijam si dajal poudarek pred dvajsetimi leti in katere poudarjaš danes?

Že v programsko zasnovo glasila smo zapisali, da sledijo uvodniku sestavki o gospodarjenju in delu v podjetju. Sam sem veliko raje pisal o ljudeh, njih dobrem delu, o razvojnih dosežkih podjetja in drugih dogodkih. Tudi o raznih srečanjih, obiskih, športu in še o čem. Vedno sem iskal sodelavce, ki so pisali strokovne sestavke in kolektiv seznanjali z dosežki perutninarske proizvodnje v tujini. Vsekakor je bilo v določenem času potrebno

pisati precej tudi o samoupravljanju, sindikatu in partijskem delu.

Če listamo po arhiviranih časopisih, vidimo, da je bilo slednjega malo, kajti uspešnost podjetja je odvisna od dobrega dela in pravih odločitev stroke in vodstva podjetja. Najbrž pa sem prav o teh ljudeh premalo pisal, čeprav so mi nekateri očitali, da "malam" samo šefe.

Res pa je, da sem v določenem obdobju, ki ga vsi dobro poznamo, moral nekatere stvari napisati tudi proti svoji volji in želji. So pa se stvari hitro obrnile v pozitivno smer.

Novinarji so imeli vedno težave. Sprašujem te o objektivnosti informacij, so ti bile diktirane ali si pisal po lastni presoji?

Na to ni lahko odgovoriti. Normalno je, da smo novinarji prav tako različni kot ljudje katerega koli poklica. Objektivnost je pogojena najprej s karakterjem človeka. Zelo pomembna je seveda strokovnost, poznavanje obravnavane materije in še veliko drugih elementov.

Osebo sem se vedno zavzemal za resničnost sestavkov, tudi pri drugih avtorjih, ki so pisali za naš časopis. Vendar pa je resnica za različne ljudi in interese različna. Zakaj bi sicer nedolžen človek tolikokrat izgubil pravdo v hiši pravice? Kar je za nekoga kristalno čista resnica, je za drugega popolna neresnica.

Vemo, da je v že omenjenem obdobju takratni predsednik novinarje zaradi resničnega pisanja celo tožil.

Že pokojni generalni direktor Ivo Tomažič mi je dejal: "Pisati moraš vedno resnico, od tvoje sposobnosti pa je odvisno, ali jo oblečeš v žamet ali v vrečevino". Tega nasveta sem se vseskozi držal, kolikor je le bilo mogoče, čeprav sem bil vedno med "dvema ognjema" različnih interesov.

Brez dvoma pa so vse informacije ciljno usmerjene, vendar ne k neresničnosti marveč v spreminjanje pogledov in miselnosti bralcev. Recimo: zakaj takšna proizvodnja, zakaj novi drugačni proizvodni programi, zakaj reklama, zakaj spreminjanje organizacijskih oblik...?

V mnogih podjetjih so v času viškov delavcev ukinili svoja glasila. V Perutnini se časopisu nismo odrekli. Kakšna je tvoja ocena?

Iskati prihranek v ukinjanju časopisa, se pravi pri ukinjanju informiranja je po mojem najbolj kratkovidna in v celoti zgrešena odločitev kakega vodstva.

Brez dvoma je tiskanje časopisa strošek, vendar zanemarljiv v primerjavi z neobveščenostjo.

Poznam nekaj podjetij, ki so začela iskati prihranek z ukinitvijo časopisa in večina teh je zašla v težave in nemire, nekatera pa so že propadla. Torej je to odločitev ljudi, ki ne želijo, da bi delavci vedeli, kaj se v firmi in z njo dogaja.

Za vsako delo so potrebna določena orodja. Katera so bila tvoja osnovna

orodja za delo novinarja od začetka pa do danes?

Kar sem od firme dobil ob nastopu službe informiranja, je bil svinčnik — kulica in papir. Prav pa mi je prišlo, da je bil moj hobi fotografiranje, za kar sem imel nekaj lastne fotografske opreme. Za lažje in boljše delo sem kasneje kupil še prenosni magnetofon. Mogoče sem sam kriv, da sem vedno kupoval orodja sam. Šele, ko sem se izkazal z delom, sem si drznil prositi za službeno opremo.

Po nekaj letih sem tako dobil od podjetja fotografski aparat, ki pa je bil manj zmogljiv od mojega, že kar precej "utrujenega". Šele pred dobrim letom sem dobil aparat ustrezne kakovosti, kar se vidi tudi po izdelkih. Pred nekaj leti, ko je moj magnetofon, dokončno odpovedal, sem dobil tudi ustrezen kasetnik.

Poleg tvojih člankov, obvestil, novičk so v časopisu sodelovali tudi drugi sodelavci. Kakšen je tvoj pogled na sodelovanje teh v informiranju?

V prvih letih je sodelovalo veliko piscev v glavnem s strokovnimi sestavki in tudi drugimi, kar je bilo zelo pomembno. Prek sto sodelavcev je kaj napisalo za časopis. Kasneje pa je sodelovanje usihalo. Menda zato, ker so avtorji sestavkov bili okarani od predpostavljene zavoljo "preveč povedanega". Danes je le nekaj sodelavcev, ki so še pripravljeni pisati. Pri drugih pa obljubo še dobiš, sestavka pa nikoli. Preveč je izmikanja pred odgovornostjo za zapisano z izgovori: veste, ni še vse dorečeno; saj bi bilo dobro, da se o tem piše, vendar stvari še niso definirane: joj, tolika časovna stiska in podobno.

Glede na to, kar si povedal, me zanima, ali bi ti v prihodnje dajal več poudarka pisanju sodelavcev ali profesionalnega novinarja.

Informacije bi vselej morali dajati strokovni delavci, ki stvari strokovno natančno poznajo, novinar pa naj piše o dogodkih, o ljudeh in drugih splošnih zadevah. Če komu iz stroke beseda ne teče in nima žilice za pisanje, pa naj da novinarju informacijo v prosti obliki. Ta jo bo oblikovno pripravil in avtoriziral pri dajalcu informacije. Ni pomembno, kdo informacijo zapiše, pomembno je, da je podana.

Poznam te kot velikega aktivista na raznih področjih, od gasilstva, planincev, teritorialne obrambe, krvodajalstva in drugod. Pripravljen si prijeti za vsako delo. Kaj boš počel jutri?

No, človek, ki se nauči delati, ne razmišlja, kaj bo delal, marveč kako bo delal, da bo koristen. Že iz tega, kar si postavil v vprašanje, je razvidno, da sem idealistični humanist. Tega so me naučili starši. Pridno delaj, ubogaj in boš že kaj dobil. Delal sem povsodi, kjer je bilo potrebno volontersko — torej brezplačno delo.

Še več je področij mojega udejstvovanja, kot si jih naštel, recimo Zveza borcev, upokojenci in sindikalno delo na vseh nivojih od osnovne organizacije do republike. Zanimivo je, da sem v več primerih

dvignil organizacijo iz životarjenja na opazen nivo, a so se kmalu pojavili komolčarji, s katerimi nisem mogel sodelovati, zato sem se po uspešnem razvoju dejavnosti umaknil in začel znova drugod.

Pri tem je bila teritorialna obramba izjema. Tam nisem delal prostovoljno, marveč po razporedu kar četrto stoletja. Nekateri menijo, da sem bil uspešen, zato sem v času osamosvojitve Slovenije imel zaradi dela v TO kar precej težav — tudi v podjetju.

Kaj bom počel po odhodu iz firme, o tem še ne razmišljam, čeprav je to že blizu. Dolgočasil se ne bom, ker takšnega stanja ne poznam.

Najprej se želim spočiti. Ureditev arhivskih gradiv iz različnih aktivnosti bo zahtevala veliko časa, želim pa narediti tudi kakšen dober posnetek za svoje veselje. Dolej sem to počel bolj iz službene potrebe. Mogoče bo tudi kateri od prijateljev potreboval kvalitetno fotografijo ob pomembnem dogodku. Tu so še planine, ki sem jih zanemaril, pa rožice in še marsikaj.

Le malokdo ve, da zapuščas Perutnini bogato fotografsko in pisno dokumentacijo. Kaj vse si zbral?

Tu ni velike filozofije. Ko sem začel delati na področju obveščanja, sem poiskal obstoječe fotografije po vseh kotih od podstrešij do kleti. Žal je ta material manj zanimiv, ker za večino fotografij ni bilo možno najti dokumentacijskega opisa. Nekaj pa mi je vendarle uspelo, ko sem pred izdajo monografije o Perutnini obiskal prek 20 delavcev, ki so delali pri Reinhardu pred drugo svetovno vojno. Nekateri stvari sem dobil tudi v ptujskem Zgodovinskem arhivu.

Z nastopom sedanjega dela pa sem začel fotografirati vse, za kar sem menil, da kaže posnetek shraniti kot dokument časa in razvoja podjetja. Nastalo je veliko posnetkov ob raznih dogodkih. Od teh je bilo prek tisoč objavljenih v Perutninarju, kar precej pa v drugih časopisih, revijah, prospektih, katalogih, zbornikih in še kje.

Pisni dokumenti se v glavnem najdejo v časopisu in Informacijah ter v drugih edicijah, pri katerih sem sodeloval.

Poleg pisnih in fotografskih izdelkov si sodeloval tudi pri izdaji različnih promocijskih in knjižnih del. S kakšnimi prispevki si sodeloval?

Moje delo dokazuje poleg Ptujkega perutninarja in Informacij, blizu štirideset edicij, ki obravnavajo najrazličnejša področja dejavnosti so izšla v različnih oblikah od prospektov, razglednic, monografij, reklamnih predlogov in vse do knjig, v katerih sem sodeloval kot čisti avtor, sodelavec, pisec besedila, fotograf ali urednik. S svojimi teksti ali fotografijami sem sodeloval v več časopisih, tudi v Gospodarskem vestniku in nekaj malega v tujih časopisih.

Težko bi opredelil, koliko je vseh teh prispevkov. Vsekakor pa so mi najljubši štirje. V letu 1977 sem kot soavtor pris-

peval poglavje v učbeniku za planinske šole, ki ga v dopolnjeni obliki še vedno uporabljajo za vzgojo mladih planincev. V letu 1984 sem pripravil tekst in fotografski material o Perutnini Ptuj kot sponzorju zimskih olimpijskih iger v Sarajevu. Za Monografijo Perutnine Ptuj sem prispeval dve tretjini fotografij in en samostojni prispevek, medtem ko sem v nekaterih drugih le sodeloval. V letu 1995 pa je profesorica dr. Nada Zorko izrazila željo, da namensko posnamem nekatere stvari za učbenik Proizvodnja jaje in mesa, ki ga je izdala v samozaložbi. To je za mene veliko priznanje.

Nekateri te radi kritizirajo, tudi ti njih, kaj meniš o tem?

Preziram hinavščino, nekaterim pa je to "vrlina".

Dejal sem že, da sem od otroštva vzgojen kot idealistični humanist, zato se najbrž ne najdem v sedanjem stehiniranem potrošniškem okolju. Obsojam vsako grabežljivost in nepošteno okoriščanje, komolčarsko napredovanje. Moja velika napaka pa je, da ne znam po tistem misliti. Kar mislim, to zinem ali celo zapišem. Ziniti pa včasih ni dobro. To je tudi razlog, da me najbolj kritizirajo tisti, za katere sem že "podložil hrbet", da so lažje uspeli.

Nenadoma si se odločil, da izkoristiš možnost odhoda iz Perutnine. Zakaj?

To je resnično provokativno vprašanje. Resnica je, da je kljub neprijetnostim, ki občasno nastopijo, v takem kolektivu, kot je Perutnina, prijetno delati. Včasih sem rad rekel, da me boste še podili, a ne bom hotel v "penzjon". V zadnjih letih pa je bila sprejeta zakonodaja, po kateri ni pomembno, koliko si resnično delal, ker je zavarovalno dobo možno kupiti in ostane najpomembnejši pogoj starost, in ko gledam, da so ljudje, ki so se na razne načine dokopali do denarja in si z njim kupili zavarovalno dobo ter se upokojili, sem si dejal, da sem teh 38 let, prepričan sem, res pošteno delal in zato izkoriščam uradno možnost, ki jo zakon nudi.

Nisem več najmlajši, dvajsetletno "tekanje med dvema ognjema" je zapustilo nekaj "opeklin", in da bi se zadnji dve leti ne potikal okoli zdravnikov in da bi me nasprotniki ne imeli za simulant, sem se raje odločil za pošteno slovo.

No, Lojze, jaz se ti tudi osebno iskreno zahvaljujem za sodelovanje, ne samo za trud, delati kar najboljše informacije, temveč tudi zato, ker si bil pripravljen prijeti za vsakršno delo, ki je bilo potrebno v težavah in odprtosti problemov. Skratka, menim, da smo zelo dobro sodelovali in da je v tem obdobju, kar sem v Perutnini, po mojem mnenju bilo veliko storjenega tudi na področju informiranja. Verjamem pa, da so premalo storili tisti, ki so bili dolžni dajati informacije. Če bi se zavedali svoje odgovornosti, bi bilo manj spodrseljavev pri gospodarskih odločitvah in manj kritike.

Dimče Stojčevski

S potovanja po deželi žalosti

Zmeda na brodu pri Orašju – Foto: Stanko Lepej

Ptuj, Zagreb, smer Lipovac. Pri Županji zavijeja na desno do Orašja. Sava, porušen most, spodaj globoko pod nami nas pričakuje trajekt, ki povezuje levi in desni breg. Na obeh straneh množica ljudi in avtomobilov, osebnih in tovornih. Pravi babilon. Pa ne tisti z živalmi, pač pa babilon utrujenih, izčrpanih, nezaupljivih ljudi. Carinske formalnosti in že smo na razmejitveni črti, v koridorju, ki ga nadzira IFOR. Tanki, oklepna vozila, opremljena s strojnicami, opazovalni stolpi, barikade na cesti. Tesnoba v srcu.

Skoraj kilometer ob cesti mlada dekleta, ki ponujajo "šteke" ameriških in še katerih

cigaret. Nihče se ne ustavi, da bi kaj kupil.

Pripeljemo v predmestje Tuzle. Zopet tanki in oklepna vozila. Patuljirajo. Tu nas pričaka nekdanji sodelavec iz Banja Luke. Poklepeta in naprej. Skrivaj, kar iz avtomobila, fotografiram baze IFORJA. Porušeni mostovi, požgane vasi, kjer vidiš namesto hiš le še pogorišča s številnimi dimniki. Olovo, mestece, preresetano z granatami. V Kaknju iščemo bivšega kupca, najdemo uničeno hladilniško poslopje. Vozišče, železniški tiri z uničenimi vagoni, s katerimi so včasih po vsej Jugoslaviji vozili Yu-golfe. Vozimo po grebenu, levo in desno so v globelih požgani domovi. V Slivnjakih

Nad Sarajevom grob do groba – Foto: Stanko lepej

dva, trije ali štirje grobovi. Na vaškem nogometnem igrišču je posajena koruza, le okviri golov štrlijo iznad nje.

Bolj ko se približujemo Sarajevu, bolj nas stiska v grlu, vse več je pripadnikov IFORJA, vse več motoriziranih enot, ki brezglavo drvi v vse smeri.

In bolj ko se približujemo, večje je razdejanje. Začne se v Rajlovcu pa vse do Skenderije. Peljemo v predmestje, porušena industrija, vozimo po "ulici ostrostrelcev". Tesnoba ob spominu na televizijska poročila.

Levo in desno uničene stolpnice, poslovne zgradbe, uničena infrastruktura, na sta-

dionu Koševo — pokopališče. Grob do groba, tudi na hribu nad Sarajevom pod televizijskim stolpom.

Je to mogoče? Je to mogoče na pragu tretjega tisočletja?

In ljudje? Zadržani, otožni, zamišljeni. Pred Skenderijo, na uničeni ploščadi od detonacij, prosi vojak invalid miloščino. Mladih mož in fantov skorajda ni videti. Če pa, potem jih prijatelji ali svojci vozijo na invalidskih vozičkih.

Grobovi v Sarajevu in nad njim ter ženske v črnini opozarjajo, da je bil v Sarajevu in v vsej BiH pravi pekel.

Stanko Lepej

Slovenija v Skenderiji

"Vaš POLI ima veliko slabost, zmanjka ga, še prej predno ga uspemo shraniti v hladilnik."

Mirko Bauman pojasnjuje naš program lepi mladenki – Foto: Stanko Lepej

Gospodarski zbornici BiH in Slovenije sta v dneh od 16. do 19. julija organizirali predstavitev slovenskega gospodarstva v Sarajevu pod geslom Slovenija v Skenderiji. Predstavilo se je 52 slovenskih podjetij, med njimi tudi naše.

Na poškodovanem razstaviščnem prostoru Skenderije, ki ga je enotno in lepo opremilo ljubljansko podjetje STI, smo Slovenci predstavili široke asortimane z najrazličnejših področij, ki so prebivalstvu BiH po prekinitvi vojnega stanja najbolj potrebni za preživetje in ponovni start v normalizacijo življenja.

Sejem je obiskalo okrog 5.000 obiskovalcev, predvsem poslovnežev, ki jim je bil tudi namenjen. Vse štiri dni je bil naš mini razstavi prostor, le 12 m², prepoln. Presenečenja sicer ni bilo, saj nas bosansko—hercegovski trgovci zelo dobro poznajo. Na tem tržišču smo vse od leta 1960, torej pred vojno, med vojno in tudi danes. To znajo sogovorniki še kako ceniti.

Medtem ko sta gospoda Evgen Cafuta in Mirko Bauman vodila izčrpane pogovore s poslovnimi partnerji v utesnjem prostoru, sem ob razstavi vitrini pojasnjeval obiskovalcem naš proizvodni pro-

Programirani zdravstveni oddih

Malo je podjetij, ki bi tako kot naše, omogočalo svojim delavcem programirani zdravstveni oddih. Perutnina to omogoča že vrsto let na Rogli in v Termah Zreče.

Letos bo tega deležno 20 delavcev in delavk, ki so jih predlagali sindikati po sindikalnih ali delovnih skupinah v vseh profitnih centrih, v soglasju z direktorji.

Letošnji program se nekoliko razlikuje od prejšnjih, je pa kljub temu koristen in tudi

naporen. Prva izmena je bila na Rogli med 1. in 6. junijem.

In kako je potekal program?

Kljub nedelji, 2. junija, nas je zdravstveno osebje v programu MEDICO pregledalo in testiralo.

Prav smešni smo se zdeli drug drugemu, ko so nas opremili z najrazličnejšimi žicami in priklopili na aparate. Kot kakšne astronavte.

Aparature so pokazale svoje, tako da smo naslednji dan v Termah Zreče že dobili rezulta

gram, delil propagandni material: zloženko, recepte, priponke, kemične svinčnike. Obiskovalce ni prav nič motilo, da so bili tiskani v slovenščini. "Potrudimo se da ovo razumjemo," so odgovarjali. "Možemo li dobiti takođe vašu reklamnu vrećicu?" so prosili.

Prav posebno pa me je presenetila izjava družine, ko je žena ob pogledu v vitrino vsa vznemirjena dejala: "Da, vaši proizvodi su stvarno dobri. Od uvijek ih kupujemo."

Mož pa: "Ali vaš POLI ima jednu veliko manu."

"Katero?" sem strahoma vprašal.

"Znate, kad ga kupim, a to često, prije nek ga stavim u frižider, on nestaje," mi je z nasmehom in zadovoljen odgovoril.

Oddahnil sem si, saj tako hudomušnega in iskrenega komplimenta nisem pričakoval.

In res! Vsa pohvala velja našim tehnologom in delavcem, ki so poleg PP-piščanca in piščančje hrenovke proizvedli naš narodni(?) izdelek — POLI. Pozna ga vsa BiH. O tem smo se lahko prepričali na vsej poti od Tuzle, preko Trstenika, Olova, Kaknja in Sarajeva, pa tudi v Zenici, kjer smo prenočevali. V vsaki trgovini, v katero smo zavili, je bil na vidnem mestu, celo na kioskih, kjer so prodajali sadje in vrtnine, je visel napis POLI. Neverjetno, vendar resnično.

Resnično je tudi to, da vsi poznajo POLI iz Perutnine Ptuj, a nas je kar precej ljudi spraševalo: "A gdje to beše — Ptuj?"

Stanko Lepej

Po moji polomljeni angleščini in nemščini mi je pripadnica francoskega bataljona IFORJA dejala: "Nema na čemu", ko sem se ji zahvalil — Foto: Stanko Lepej

te in začeli z njimi primerno terapijo. Tudi kontroli urina in krvi se nismo izognili. Terapija: plavanje, sauna, trim kabinet, masaže, blatne kopeli itd.

Pri vsem tem pa ni izostalo prav prisrčno kramljanje z zdravniškim osebjem, fizioterapevti. O, ko bi bili takšne pozornosti deležni pacienti v vseh zdravstvenih ustanovah!

Kot pri zdravstvenih delavcih, smo naleteli na enako

prijaznost tudi pri strežnem osebju v hotelu na Rogli. Postrežba je bila odlična, vendar je bila hrana po našem mnenju kljub naporu nekoliko preobilna, sicer pa zelo okusna.

Želimo si lahko le to, da bi tudi po lastninjenju vodstvo skrbelo za delavce vsaj tako kot doslej, saj je takšnega programiranega oddiha potrebno še veliko naših sodelavk in sodelavcev.

Slovenski piščanci na McDonaldov način

Na spomladnaskem ocenjevanju posameznih vrst živil je McDonaldov evropski laboratorij ugotovil, da so piščančji zrezki ptujske Perutnine najbolj kakovostni. V konkurenci dobaviteljev iz Nemčije, Finske, Ukrajine, Švedske, Francije, Madžarske, Avstrije in Slovenije so Perutnini piščančji zrezki (Chicken Patties) pri ocenjevanju vseh kakovostnih določil dobili največ točk. Tako se je Perutnina Ptuj, ki je že pred dvema letoma začela tesnejše poslovno sodelovanje z mednarodno prehrabeno verigo McDonalds, s svojimi izdelki uvrstila v kakovostni vrh med dobavitelji živil za hitro pripravljanje obrokov. Perutnina Ptuj je sicer najmlajši dobavitelj živil v McDo-

naldovi evropski verigi, vendar so nas zadnja ocenjevanja kakovosti njihovih izdelkov kakor tudi celotno poslovanje tega podjetja prepričali, da gre za vrhunskega proizvajalca živil. Odkrili smo dobrega partnerja na področju izdelkov za hitro pripravljanje obrokov v verigi naših restavracij, je ob obisku delegacije poslovnežev McDonalda v Perutnini Ptuj dejal direktor nabave za verigo McDonaldovih restavracij v srednji in JV Evropi, Alan Perl. Tudi zaradi spomladanskega ocenjevanja bo ptujska Perutnina jeseni svoj obseg sodelovanja z McDonaldovo verigo še povečala, ker bo poleg restavracij v Sloveniji začela oskrbovati tudi restavracije v drugih državah. (Vestnik)

Majhna a zelo pomembna

Vsak živ organizem je splet posamičnih delov — organov, ki morajo vzajemno sodelovati in če katerikoli od teh organov odpove propade tudi organizem. Podobno je v naši klavnici. Nekateri mislijo, da je pomembna samo proizvodna linija, vse ostalo pa je pač potrebno, vendar manj pomembno.

To je zmotno. Še tako kakovostno pripravljen izdelek ne bo dolgo kakovosten, če ne bo ustrezno hlajen. Torej je kup posameznih služb — lahko bi rekli dejavnosti —, ki omogočajo možnost kakovostne proizvodnje oziroma ohranjanje kakovostnih proizvodov. Res je, da je proizvodna linija v klavnici ali predelavi "srce", ki pa bi odpovedalo brez kotlovnice, hladilnic, vzdrževanja... pri nas obravnavanih kot sporedne dejavnosti.

Med temi je tudi kotlovnica, zato je tudi prav, da predstavimo pomen te "majhne" enote. Majhne po številu zaposlenih — le devet jih je tam — a velike po pomenu za primarno proizvodnjo. Verjetno lahko rečemo, da je to najpomembnejša enota poleg klavniške

linije in predelave. Kotlovnica je tisti člen proizvodne verige, ki mora biti prisoten v proizvodnji dan in noč po navadi petek in svetek, kot radi rečemo — še zlasti v zimskem času.

Tu se delo ne začne v jutranjih urah marveč ponoči, ko čistilci potrebujejo ustrezno toplo vodo za čiščenje klavniških linij. Ko prispejo v zakol prvi piščanci, mora biti na voljo zadostna količina pare za oparjanje. Sledijo potrebe za predelavo, pa malica ne sme zamuditi, ki jo kuhajo s paro iz kotlovnice. Sledi druga izmena, pa spet čiščenje in razkuževanje vseh proizvodnih prostorov. V hladnejših mesecih leta pa morajo v kotlovnici poskrbeti še za ustrezno ogrevanje garderob in poslovnih prostorov. Največji porabnik pare pa je kafilerija. Torej je v pogonu skoraj-da dan in noč — leto in zimo. Izjemoma je v poletnem času kakšna sobota ali nadelja prosta.

Za zagotovitev tolikšnih potreb so vgrajeni trije kotli z zmogljivostjo posameznega kotla 10 ton pare v uri. Ob tem

pa je dan ustrezen poudarek ekologiji, zato v glavnem uporabljamo kot vir energije zemeljski plin, mazut pa le v izjemnih situacijah. Redno opravljajo tudi preglede emisije dimnih plinov.

Ker v kotlovnici ne sme biti prekinitev so zelo pomembni redni vsakoletni remontni vseh treh kotlov. Vsaka tri leta pa so podvrženi inšpekcijskim pregledom, ki jih opravlja republiški energetske inšpektorat.

Pod kotlovnico spada tudi vzdrževanje vseh vodovodnih in toplovodnih inštalacij v celotni klavnici in predelavi. V to je zajeto še vzdrževanje sanitarne opreme.

Poseben poudarek ja dan posodabljanju celotne opreme, žal pa je to pogojeno z materialnimi možnostmi določenega trenutka.

Vse to delo opravlja devet delavcev, katerih vodja je Milan Šegula, med njimi pa je polovica ključavničarjev, polovica pa toplovodnih inštalaterjev, ki so istočasno izmenovodji.

Po pogovoru z vodjo kotlovnice Milanom Šegulom.

Lojze Cajnko

Dan Perutnine '96

Tradicionalno srečanje delavcev, poslovnih partnerjev in upokojencev Perutnine Ptuj ter združnikov Perutninske zadrage Ptuj bo tudi letos. Prireditve bo tudi tokrat na letališču v Moškanjcih, in sicer v soboto 14. septembra, s pričetkom ob 15. uri.

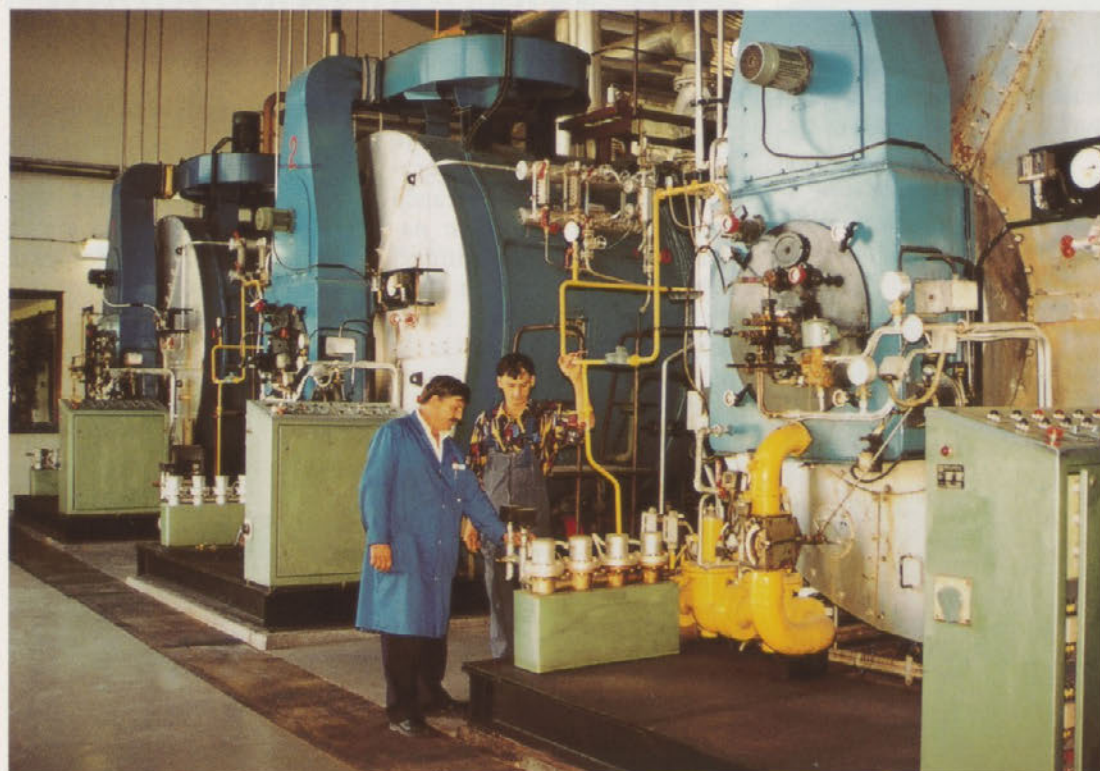
Da ne zamudite zanimivega programa, ki ga ob napovedani uri začnejo letalci Aerokluba Ptuj, bodite kar se da točni. Računajte na obilico obiskovalcev in upoštevajte navodila redarjev na parkiriščih, da ne boste ovirali prihoda drugim.

Program prireditve bo podoben dosedanjim. Sprejemu gostov bo sledil govor predsednika podjetja, ki vas bo seznanil s trenutnim gospodarskim položajem podjetja. Javno bodo razglašena imena vseh prejemnikov jubilejnih značk za zvestobo kolektivu. Novost pa bo organiziranje nekaterih zabavnih igrice, kar je včasih na naših srečanjih že bila "moda".

Tudi konzumacijski boni bodo.

Da se boste resnično dobro počutili, bo poskrbel "Tóti Štajerc", Alfi, s svojimi muzikanti. Za vaše želodce in tekoče užitke pa uspešni gostinci Gastroja. Vreme ga ne sme "fiksati", zato je vaša skrb le ta, da pravočasno pridete in uživate.

Urednik

Upokojili so se ...

Jakob Čuš

Jakob Čuš je začel z delom v Perutnini prvič že v januarju 1971. Po daljši prekinitvi zaradi dela v tujini se je vrnil v Perutnino septembra 1980. Kot diplomirani inženir agronomije se je od takrat naprej posvečal valilništvu. Najprej slabih pet let v valilnici Turnišče. Ko se je v Markovcih zgradila nova valilnica, pa je tam prevzel mesto vodje ter delo vestno in uspešno opravljal 11 let, do upokojitve.

V našem malem kolektivu nam ni bil samo predpostavljani, ampak v vsem tudi dober svetovalec. Bil je izjemen strokovnjak v valilništvu, marsikatera tehnična rešitev je bila njegova zamisel in kar je najvažnejše, prisluhniti je znal vsem drobnim človeškim stiskam in tegobam ter nam po svojih močeh tudi pomagati. Kljub obilici dela nas je s svojo hudomušnostjo vedno znova razvedril. Znal je najti kompromis med tistim, kar so od njega zahtevali in pričakovali njegovi nadrejeni in med tistim, kar je zmožni njegov kolektiv. Do nas delavcev, nedavno še v njegovem kolektivu, je imel odnos, kakršnega si v marsikaterem kolektivu lahko le želijo. Hvaležni smo mu za to in zavedamo se, da smo si kdaj zaslužili tudi bolj trde roke.

Ob svojem odhodu v pokoj nam je 12. julija pripravil pri-

jetno srečanje, škoda je samo, da se ga zaradi dopustov niso mogli udeležiti vsi povabljeni. Mi pa mu lahko le zaželimmo trdnega zdravja, da dolgo uživa zasluženi pokoj in nas dobre volje obišče.

Marija Vidovič (četrta z leve)

Pogoje, da je lahko prenehala z delom in zapustila naš mali kolektiv je nedavno izpolnila tudi **Marija Vidovič** ali Marica, kot smo je klicali sodelavci. Z delom v Perutnini je pričela v aprilu 1963 stara še ne 17 let. Ves čas od takrat pa do odhoda v juniju letošnjega leta je delala v Perutnini kot valilka. Najprej v valilnici na farmi Breg, potem v novo zgrajeni valilnici Turnišče, na-

zadnje pa od jeseni 1985. leta v valilnici Markovci. Koliko žrtev, koliko delovnih sobot, nedelj, koliko dela ob praznikih zahteva živa proizvodnja, lahko ve samo tisti, ki v tem dela. Marica je svoje delo vsa ta leta

Angela Kirbiš (desno)

V zaslužen upokojitev je odšla naša sodelavka **Angela Kirbiš**. V Perutnini se je zaposlila kot krmilka na farmi Breg, nakar je delala v perutninski klavnici ter v pralnici perila.

Polnih 33 let je ostala zvesta delovnemu kolektivu, s katerim je delila dobre in slabe, vesele in žalostne, pa tudi težke čase v

stalnem razvoju delovne organizacije.

Pogoji dela so v tistih davnih časih bili slabi, saj se je delo moralo opraviti, pa čeprav v težkih delovnih pogojih. Znana po svoji živahnosti in iskrenosti ter simpatičnosti nas je iz dneva v dan pričakovala na svojem delovnem mestu. Dejali bi, da je življenje teklo svojo normalno pot.

Minevala so leta in pojavljati so se pričele prve težave z zdravjem, fizična moč je pričela pešati, pojavili so se prvi znaki bolezni. Po končanem zdravljenju je Angela bila premeščena v pralnico perila, kjer je delala vse do lani. Lansko leto je za sodelavko Angelo bilo zelo naporno, saj je ponovno huje zbolela. Po končanem zdravljenju pa se je upokojila.

Spoštovana sodelavka Angela! Sodelavci ti želimo, da jeseen svojega življenja še dolgo uživaš, predvsem pa da ohraniš obilo zdravja. Ko pa ti bo doma dolgčas, nas obišči. Veseli bomo tvojega obiska.

V veseli družbi so ji sodelavci povedali tudi naslednje:

Ko naša Angela mlada je bila, užival v službo je prišla. Po farmi se sprehajala, z lepoto svojo fante je osvajala.

In zgodilo se je tako, da prišla delat na klavnico. To bili so zlati časi. Tako veselih skoraj ni ljudi, kakor bili smo takrat mi.

Plašče je prala, tla je ribala, bila je vesela, ko peglati je smela. Gumbe je šivala, posodo je prala in kavo nam "dobro" kuhati znala.

Zdaj prišla je v takšna leta, ko bo potrebna vitaminska dieta, malo sadja, zelenjave pa ne seki-raš se za zdravje.

Angela draga, minil je čas, ko v Perutnino v službo si hodila, z nami delo in skrbi delila.

Prišel je dan, ko nas boš zapustila, od nas se poslovila. Pa ne za dolgo — obiščeš vedno lahko nas, pa čeprav za kratek čas.

Sodelavci

Vajini sodelavci

Podjetje, v katerem dela moj očka ali moja mamica, je najboljše v Sloveniji

Oceno razstave je podal prof. Jože Foltin.

V aprilski številki Perutninarja smo vas seznanili, da poteka slikarsko tekmovanje vrtcev in osnovnih šol ptujske regije na temo: **PODJETJE, V KATEREM DELA MOJ OČKA ALI MAMICA, JE NAJBOLJŠE V SLOVENIJI**. V tekmovanje se je vključilo 8 osnovnih šol in Vzgojno-varstveni zavod Ptuj.

V določenem času je bilo poslanih 70 slikovnih del, ki jih je 31. maja 1996 ocenila strokovna komisija v sestavi:

Lea Kralj — likovni pedagog na OŠ Olge Meglič
Andrej Božič — predstavnik Perutnine Ptuj
Tinka Kostanjevec — pedagoški vodja VVZ Ptuj
Olga Zorko — profesor likovne pedagogike OŠ Markovci

Med prispelimi deli je komisija izbrala 18 kvalitetnih likovnih del in 10 še tudi primernih za razstavo, ki je bila odprta v avli poslovnega centra Perutnine 17. junija.

Razstavo je strokovno ocenil profesor Jože Foltin takole. "Razstava je po likovni plati kvalitetna, vsebinsko raznovrstna, raznovrstna je po tehnikah izdelave slik oziroma risb, saj vidimo izdelke od temper do lepljenk oziroma kolažev, do grafičnih listov, monotipije. Dela so resnično odraz otroškega ustvarjanja, kar pomeni tisto sproščenost, ki jo lahko doseže le otrok, neobremenjen s predsodki, ki jih imamo starejši. Morebiti je bilo tekmovanje nekoliko preozko zastavljeno, kar je mogoče razlog, da niso k sodelovanju pristopile vse šole naše regije."

Prijeto razstavo mladih likovnikov je odprl predsednik Perutnine, dr. Roman Glaser, rekoč: "V Perutnini smo zadovoljni, da ste se zbrali v naši hiši. Pritrjujem g. Foltinu, da je v naslednjem letu potrebno akcijo zastaviti nekoliko drugače. Vendarle smo glede na poslana dela in na to, kakšna je ocena komisije, izjemno zadovoljni, zlasti ko vidimo kaj ste si in kaj si predstavljate pod Perutnino. S svojimi deli ste pokazali, da poznate podjetje, da veste kaj proizvajamo, najbrž pa boste v prihodnje s še večjim interesom spremljali, kaj v Perutnini počnemo."

Prepričan sem, da nam bo predvsem s pomočjo mentorjev in ravnateljev uspelo v naslednjem letu zastaviti ustreznejšo, širšo in časovno boljše usklajeno akcijo."

Mladi likovniki, katerih dela so bila najbolj ocenjena, so po otvoritvi razstave prejeli priložnostna darila, ob začetku novega šolskega leta pa bodo skupaj odpotovali na izlet po Posotelju.

V akciji so sodelovale osnovne šole: Breg, Mladika, Ljudski vrt, Juršinci, Kidričevo, Markovci, Podlehnik, Videm pri Ptuj in Vzgojnovarstveni zavod Ptuj.

V prvo skupino so uvrščena dela sledečih ustvarjalcev:

Mihaela Chonicki, 5.c — OŠ Olge Meglič
Peter Zajšek, 5.c — OŠ Olge Meglič
Davor Hvala, 2.c — OŠ Olge Meglič
David Erjavec, 6.a — OŠ Olge Meglič
Aleš Šeruga in Berni Pihler, 6.b — OŠ Olge Meglič
Urška Žmauc, 6.b — OŠ Olge Meglič
Marjetka Hvalec, 5.c — OŠ Mladika
Matjaž Arnuš, 2.a — OŠ Ljudski vrt
Peter Rozman, 5.a — OŠ Videm
Franci Flojs, 5.a — OŠ Videm
Matevž Božičko, 6.b — OŠ Videm
Klavdija Auer, 6.a — OŠ Hajdina
Matjaž Murko, 5.b — OŠ Kidričevo
Janez Škafar, 3.b — OŠ Kidričevo
Klaudija Murko, 6.a — OŠ Kidričevo
Katica Lešnik, 5.b — OŠ Markovci
Janja Koren, VVZ — PŠ Podlehnik
Patricija Rajh, VVZ — PŠ Juršinci

Najmlajšim in mladim likovnikom je izročil priložnostno darilo predsednik Perutnine dr. Roman Glaser.

Drugo skupino pa zastopajo sledeči učenci:

Monika Sluga, 1.r. — OŠ Olge Meglič
Jernej Šosterič, 6.a — OŠ Videm
Milena Kučević, 5.a — OŠ Videm
Marjeta Habjanič, 6.a — OŠ Videm
Tatjana Turk, 6.a — OŠ Videm
Simon Horvat, 6.a — OŠ Videm
Alenka Šmigoc, 6.a — OŠ Videm
Anja Strelec in Lidija Verič, 6.b — OŠ Markovci
Karmen Poplatnik in Darja Slana, 6.b — OŠ Markovci
Joži Ilovšek, 5.a — OŠ Breg

Posebni izdelek, maketa, ki je bil narejen izven zastavljenih kriterijev mimo likovnega natečaja, predstavlja FARMO, ki je oblikovana z izvirnim materialom na podlagi iz lepenke. Komisija je izdelek glede na ostale sprejela kot ločeno likovno delo in ga ocenila za posebno nagrado. Mlada ustvarjalca sta Marko Meglič in Denis Golob, 7.a razred OŠ Markovci.

Komisija zaporednih mest (1., 2., 3.) ni opredeljevala, za kar je kasneje po pregledu izbranih likovnih del profesor Jože Foltin tudi izjavil, da opredeljevanje prvih zaporednih mest sploh ni potrebno. Vsem avtorjem izbranih del iskreno čestitamo.

Uredništvo

V nedeljo, 14. julija, smo bili priča uspeli mednarodni kolesarski dirki Grand Prix Puch, Ptuj 1996, ki jo je organiziral Kolesarski klub Perutnina Ptuj in na kateri je Ptujčan Rado Rogina zmagal v svoji kategoriji.

Perutnina dvojni zmagovalec

Zmaga v mladinski konkurenci, odlična organizacija dirke in izjemno lepo vreme, vse to je prispevalo k prijetnemu razpoloženju kar velikega števila ljubiteljev kolesarskega športa, ki so se zbrali na štartu pred poslovno zgradbo Perutnine, še v večjem številu ob progi, in si ogledali 3. mednarodno dirko za veliko nagrado Pucha. Morebiti bi se še kakšen kolesar KK Perutnine uvrstil bolje, ko bi naše tekmovalce prišlo vzpodbujati več zaposlenih v Perutnini. Kaže

boljši tudi na gorskem cilju. Sploh je v tej kategoriji dominirala Sava Kranj.

O vtisih pa naj spregovorijo drugi.

Rene Glavnik,
direktor dirke

“Brez dvoma je tretja dirka za veliko nagrado Pucha uspešna. Celo več, preseгла je nekatere načrtovane cilje. Dirka tudi v mednarodnem merilu prerašča svoje okvirje. Vsekakor bi bilo zanimivejše, če bi potekala skozi več občin, vtevši ob-

prostora in izdelal kurentovo plaketo.

Če se vrnemo h kolesarjem lahko povem, da že tečejo pogovori, da bi bila prihodnje leto dirka za grand prix Puch v sklopu prireditev ob občinskem prazniku, da bi jo vključili v program ptujske noči. To bi bila dirka, ki bi zajemala nočni kriterij, kar bi bila novost in poslastica za ljubitelje kolesarskega športa. Z organizacijskimi pripravami bomo začeli takoj po dopustih, saj si želimo, da bi bila dirka v letu 1997 še kvalitetnejša.

Prepričan sem, da bomo načrte realizirali, morebiti celo presegli, če bomo deležni tolikšnega razumevanju in pomoči vodstva in kolektiva Perutnine kot doslej. Za vse storjeno, za vso pomoč se v imenu kluba in organizatorjev dirke iskreno zahvaljujem.”

Predsednik Perutnine, dr. Roman Glaser izroča pokal zmagovalcu v mladinski konkurenci.

Delegacija, ki sta jo vodila predsednik kolesarskega kluba Perutnina dr. Roman Glaser in župan občine Juršinci, je položila cvetje pred spominsko ploščo Janeza Pucha na njegovi rojstni hiši.

pa poudariti, da so prva mesta v vseh štirih kategorijah osvojili kolesarji slovenskih klubov.

Med dečki A, ki so tekmovali za memorial Mitje Plavčaka, je zmagal Luka Krevs iz Lenarta, njegov brat Boštjan pa je bil najuspešnejši med mlajšimi mladinci. Številni ljubitelji kolesarstva so nestrpnost pričakovali razplet med mladinci. Njihovo spodbujanje je končno nagradil Rado Rogina, kolesar KK Perutnina Ptuj, s prepričljivo zmago. V odločilnem spopadu za Grand prix Puch 96 je bil med člani najmočnejši Sandi Šmerc, Sava Kranj, ki je zaslužen osvojil to nagrado, saj je bil na-

čino Juršinci kjer je rojstni kraj Janeza Pucha. O takšni organizaciji že potekajo dogovori.

Potrebno je poudariti, da je dirka potekala organizirano, varno brez poškodb. Tu moram izreči zahvalo in pohvalo ptujski policiji na čelu z gospodom Skokom in šefom prometne policije gospodom Kozenburgerjem, ki sta v celoti vodila dirko po predpisih. Veliko so prispevali k varnosti tudi gasilci Grajene, za kar smo jim resnično hvaležni.

Še mnogo je tistih, ki bi jih morali imenovati. Med temi je tudi g. Žoher, ki je uredil zunanjo podobo prireditvenega

Grajski klanec — najbrž najzahtevnejša točka. Vsekakor atraktivna

Trenutek zmagovalstva. Ob zmagovalcih Šmercu, Papežu, Reifu prijazni dekleti. V prvi vrsti: Tone Čeh, dr. Miroslav Luci, dr. Roman Glaser, Rene Glavnik in ptujski zmagovalec Rado Rogina.

Roman Zavec, Ptujčan, kateremu ne "uide" nobena kolesarska dirka

"Organizacija je dobra, dirka pa se že nekoliko vleče. Najbrž je to zaradi vročine. Precej taktizirajo, zato je težko napovedati zmagovalca."

Albin Pišek, predsednik Turističnega društva Ptuj

"Že to je veliko, da je prelepo vreme. Prejšnje leto ste imeli z vremenom precej smole. Dirka je lepa in tekmovalci bodo kljub vročini dali vse od sebe. Tudi proga je privlačna in nudi domačinom možnost ogleda tako rekoč s praga."

Vsekakor bi želeli več podobnih in dobro organiziranih prireditev. Tako bi ljudje raje prihajali v mesto na sprostitve in zabavo. Ob dobri koordinaciji prireditev uspeh ne bi izostal."

Milan Mrkuš iz Hajdoš, trenutno na delu v tujini

"Lahko rečem le, odlična prireditev. Sem ponosen, da sem Slovenec, zato se rad vračam, kadar koli je to mogoče. Vesel sem, da se je tudi v Ptuj zadnje leto veliko spremenilo v pozitivnem smislu."

Kar se dirke tiče, poteka čudovito, odlično je organizirana, tako da smo lahko vsi zadovoljni."

Marko Matič, zasebni prodajalec v Ptuj

"Veseli me, da je Perutnina Ptuj vedno podpirala kolesarje pa tudi druge športe. Res pa je, da je v Ptuj iz leta v leto večje zanimanje za kolesarstvo. Brez dvoma je to odraz visokega nivoja organizacije in resnega dela prirediteljev. Lahko rečemo, da je to evropski nivo organizacije. Tu sem od prvega štarta, torej že deset ur, ob tej lepi tekmi pa sploh ne opazim da čas teče."

Vlado Zdravec, simpatizer kolesarstva

"Za nas gledalce je tempo prešibak. Resnici na ljubo se tekmovalci v tej vročini močno naprezajo. Težko bi bilo dirko bolje organizirati."

Rene Jeromel, komentator kolesarskih dirk

"Kaj naj rečem? Organizacija je v redu, ta na Ptuj vedno štima. Druga stvar pa je slovensko dirkanje, kjer je preveč taktiziranja. Pramalo je borbenosti. Najprej se "čaka na razplet" in šele zadnji krogi pokažejo, kar pač pokažejo."

Simon Toplak, predsednik Perutninarske zadruge Ptuj

"S kolesarstvom se ne ukvarjam veliko. Ocenjujem pa za pravilno, da je Perutnina vzela kolesarski klub pod svoje okrilje. Brez potrebne pomoči

ne bi bilo takšnih uspehov, Puch, slovenski izumitelj, pomemben človek ne le za Slovenske gorice in Slovenijo, marveč za Evropo in svet, pa bi tonil v pozabo."

"Vseeno mi je uspelo." Rado Rogina skozi cilj.

Dirka je lepa, še lepša pa bi bila, ko bi jo bilo možno speljati mimo Puchove domačije v občini Juršinci."

Sandi Papež, dolgoletni tekmovalec in večkratni zmagovalec ter večkratni reprezentant Krke Novo mesto

"Dirka je bila zelo naporna, držali smo od samega začetka in kaj naj rečem. Upam, da bo konkurenca vsako leto večja in tekma boljša. Tudi za gledalce."

Sandi Šmerc, zmagovalec Grand prix Puch 96

"No, današnja zmaga je obliž na dve prejšnji slabi sezoni, ko sem v bivšem klubu imel zelo slabe pogoje. Letos sem trdo delal in uspešno dirkal, vendar rezultata ni hotelo biti. Danes mi je to uspelo s pomočjo ekipe, kajti če bi me ujeli bi najbrž napodli kolegi iz ekipe. Danes je pač bil sreča na naši strani."

Ob podelitvi priznanj najboljšim sta spregovorila še predsednik Perutnine dr. Roman

Glaser in župan Mestne občine Ptuj dr. Miroslav Luci.

Dr. Glaser: "Z dirko sem seveda zadovoljen. Bila je uspešna. Tudi gledalcev, ki so spodbujali tekmovalce se je zbralo lepo število.

Pomemben je tudi dosežek, ki smo ga želeli in pričakovali, da je stal na zmagovalni stopnički tudi član našega kluba. Prepričan sem, da bomo naslednje leto dosegli še več. Iskrene čestitke zmagovalcem in prejemnikom priznanj za dosežke na tej težki dirki. Zahvaljujem se organizacijskemu odboru za vzorno organizacijo, kar je bila naša druga zmaga, enako vsem prijateljem kolesarstva v podjetju in v Ptuj, ki so sodelovali in pripomogli k uspehu dirke."

Dr. Luci: "Veseli me, da imamo na Ptuj takšno ekipo, ki zna kvalitetno pripeljati

Novo mesto; 3. Jure Pribičević, Kvik — Branik Maribor; 7. Matjaž Finšgar, KK Perutnina Ptuj; 1:10:21

Mlajši mladinci: dolžina proge 80 km. 1. Boštjan Krevs, Lenart, 2:10:17; 2. Sebastjan Miklavc, Hit Nova Gorica; 3. Borut Božič Sloga 1902 Idrija; 6. Matej Marin; 15. Jernej Finšgar, 18. Marjan Kelner in 30. Iztok Kovačec, vsi KK Perutnina Ptuj z istim časom kot zmagovalc, 2:10:17.

Mladinci: dolžina proge 120 km. 1. Rado Rogina, Perutnina Ptuj, 3:09:11; 2. Tomaž Volčič, Hit Nova Gorica, 3:09:36; 3. Aleš Mrvar, Rog Ljubljana 3:09:39; enak čas je dosegel Uroš Gramc, Perutnina Ptuj, in osvojil 7. mesto.

Člani, elita, so prevozili 174 km. 1. Sandi Šmerc, Sava Kranj, 4:17:19; 2. Sandi Papež, Krka Novo mesto; 3. Michal

Prvi vtis ob zmagi Rada Rogine.

moja sugestija županu mestne občine Ptuj in nekaterim drugim županom bila, da bi se za leto 1997 morali skupaj dogovoriti, ali naj Puchova dirka ostane poimenovana po Janezu Puchu, kar je želja občin, ki mejijo na občino Puchovega rojstnega kraja. V slednjem primeru je seveda potrebno med te občine razdeliti tudi stroške ali pa dirko prenesti na mestno občino Ptuj, če jo želimo ohraniti, kajti v nasprotnem primeru Perutnina ne bo več z lastnim kapitalom finan-

cirala takšne dirke, če pa že, potem naj se ta imenuje Velika nagrada Perutnine Ptuj.

Naj še rečem, da sem rahlo razočaran, zlasti nad uslužbenci, pa tudi nad zaposlenimi v Perutnini, ki jih ni bilo prav veliko videti na prireditvi. Mislim, da bi pripadnost kolektiva izkazali tako, da bi si vzeli kakšno urico časa in prišli bodrit naše tekmovalce. Najbrž pa je dirka tudi dovolj atraktiven dogodek, ki je vreden ogleda tudi za vse Ptujčane."

Pripravil Lojze Cajnko

Oster štart.

vzorno do konca tako pomembno mednarodno dirko kot je Grand prix Puch. Moja želja pa je in mislim, da bi lahko dirka potekala iz Ptuja do Ormoža, Ljutomera, Gornje Radgone, Lenarta in se končala prek Juršinc na Ptuj. Upam, da bo to že naslednje leto. Ptuj ima vse pogoje za takšen dosežek.

Zahvalil bi se organizatorjem, in seveda ker brez Perutnine tudi te dirke ne bi moglo biti, Perutnini iskrena hvala za to, da je dirka tako uspešna."

Še nekaj najboljših rezultatov, kakor se za veliko dirko spodobi.

Memorial Mitje Plavčaka — dečki A: dolžina proge 40 km. 1. Luka Krevs, Lenart, 1:10:21; 2. Jure Zrimšek, Krka

Reif, Joko Sport češka. Dobro sta se uvrstila tudi Perutninina kolesarja, 13. Mitja Mahorič in 15. Gregor Zajc.

Še zaključna ocena dr. Romana Glaserja, predsednika Perutnine in predsednika Kolesarskega kluba Perutnina Ptuj.

"Mislim, da je organizacija bila na zglednem nivoju, vredna kluba in Perutnine kot nosilke kluba. Vsekakor smo zadovoljni, da je eden od naših fantov stal na najvišji stopnički. Vztrajali bomo dalje z željo, doseči čimveč športnih uspehov in posredno tudi marketinških. Prepričan sem, da naši kolesarji še vedno zanesljivo predstavljajo naše barve na domačih in tujih terenih. Želim, da bi se takšna dirka nadaljevala pod nazivom Grand prix Puch. Vendar je

Kolesarji so se poklonili spominu Mitje Plavčaka

Dan pred mednarodno kolesarsko dirko za Veliko nagrado Pucha so mladi ptujski kolesarji položili cvetje na grob tragično preminulega vrstnika Mitje Plavčaka.

Njegovemu spominu v čast pa je bila dirka dečkov A naslednji dan. Na dirki za memorial Mitje Plavčaka je zmagal Luka Krevs iz Lenarta.

Sem Sabina Steiner
iz Gerečje vasi.

Po končani osnovni šoli sem se vpisala na srednjo ekonomsko šolo na Ptuj. Priznati moram, da z izbiro poklica nikoli nisem imela težav, saj me je področje ekonomije zanimalo že zgodaj.

Odlični uspehi v srednji šoli ter želja po pridobivanju znanja so prispevali k temu, da sem se leta 1993 odločila za študij ekonomije na EPF v Mariboru. Leta 1995 sem diplomirala na prvi stopnji — smer bančništvo in finance.

Po končani diplomi pa se je pričelo "mrzlično" iskanje pripravništva. Žal, kar nekaj časa neuspešno. Velikokrat potrdilo o trudu, ki sem ga vsa leta vlagala v študij ni bilo dovolj.

Ker ne maram pustega življenja, sem se v času iskanja pripravništva odločila za izredni študij na drugi stopnji.

O Perutnini sem slišala in prebrala veliko pozitivnih stvari, zato sem se namenila, da jim pošljem prošnjo, saj sem se zavedala večjih možnosti praktičnega pridobivanja znanja v tem podjetju.

Vesela in hkrati presenečena sem bila nad izredno prijaznostjo in pripravljenostjo vodstva podjetja, ki mi je prišlo na pomoč in mi dalo možnost opravljanja pripravništva. S pripravništvom sem pričela 15. julija.

Mentorica, gospa Anica Stopinšek me je prvi dan seznanila z deli, ki jih bom v času pripravništva opravljala v stro-

Počitnice v Poreču, katerih udeleženci ne bodo nikoli pozabili. Veliko so doživeli, veliko se naučili in postali "perutninčki"

Majice Perutnine na modni reviji

V mladi občini Gorišnica, katere župan je Slavko Visenjak, so poleg težav, ki so prisotne v večini novo nastalih občin, prisluhnili pobudi tamkajšnje osnovne šole, da so omogočili počitnice osnovnošolcem iz socialno šibkih ali kritičnih družin.

Za to humano akcijo so poskušali razpoložljiva sredstva in zunanjo pomoč, da se je 26 osnovnošolcev iz Gorišnice in Zavreča lahko pridružilo skupini blizu 300 otrok, ki so v organizaciji Društva prijateljev mladine Maribor letovali v Poreču. Perutnina je Goriš-

delavnice, v katerih so se odvijale najrazličnejše aktivnosti od ročnih spretnosti dalje. Tudi ob večerih so potekale razne aktivnosti od karaok do modne revije. Na "modni reviji" so Gorišničani nastopili v majicah in kapah PP ter "postali glavni".

Ob nasmejanih obrazih počitničarjev prva z leve Štefka Bedenik in prva z desne Irena Kolarič.

kovnih službah, seznanila pa sem se tudi z osnovami požarne varnosti. Prva praksa mi je bila omogočena pri saldakontih kupcev. Na oddelku saldakontov sem bila sprejeta nad svojimi pričakovanji. Sodelavke so z menoj izredno prijazne in mi zmeraj pomagajo pri spoznavanju zame povsem novih del. Pri delu skušam teoretično znanje, pridobljeno med študijem, preleviti v prakso.

Prvi dnevi pripravništva so mi hitro minili, saj delo poteka zelo dinamično.

Čeprav je tole zame šele začetek, pa bi se iskreno zahvalila vsem, ki so mi in mi še bodo pomagali pri pridobivanju praktičnega znanja na področju računovodstva.

niški skupini podarila majice in kape, ki so jim na vročem soncu prav prišle.

Za Štefko Bedenik, ki je vodila gorišniško skupino in Irena Kolarič, ki ji je pri tem enakovredno pomagala, je to letovanje pomenilo dejansko breme, saj sta večino iz skupine morali navajati na osnovne elemente bivanja v skupini od postiljanja in urejanja sobe dalje. Težave so bile tudi v tem, da je gospa Štefka imela v petnajst članski skupini kar 12 neplavalcev. Vsi pa so se naučili plavati. Vsak dan so imeli učne

"Sicer pa so majice in kape za nas igrale pomembno vlogo", pravi mentorica skupine. "Ko smo šli v mesto, sva imeli s kolegico nenehni pregled nad skupino in tudi otroci so se dobro počutili. S to Perutninino reklamo smo bili tako vpadljivi, da so nas po ulici in v počitniškem naselju klicali kar perutninčki".

Ker mnogi od teh otrok še dolgo ne bi videli morja, jim bodo te počitnice ostale v nepozabnem spominu.

Po pogovoru s Štefko Bedenik pripravil Lojze Cajnko

Krvodajalci!

Nasha naslednja redna krvodajalska akcija bo 12. septembra. Ne pozabite na pravočasne prijave.

I. tradicionalni turnir skladiščnih delavcev v tenisu

Skladiščni delavci Mesne industrije so v maju uprizorili na teniškem igrišču v Spuhlji pravcati teniški turnir. Takoj so sklenili, da bo ta postal tradicionalni. Morebiti pa res.

Ideja je vzniknila ob novem letu.

Pripravili so božično drevo, ki je ostalo še novoletna jelka in zbirali okraske v obliki bankovcev. Nekaj se je nabralo in da daril ne bi zapravili v gostilni so se odločili še nekaj primakniti in tako so organizirali teniško srečanje tistih, ki so o tenisu že kaj malega vedeli in tistih, ki so lopar držali v rokah prvič v življenju.

Sicer pa je srečanje bilo bolj namenjeno pikniku kot tek-

Še posnetek za spomin na prvi poskus (morebiti) tradicionalnih srečanj.

movanju. Zares prijetno izkoriščena lepa sončna sobota. Ker pa tekma ne more biti brez rezultatov, čeprav je prijateljska navajamo uspešnost posameznikov ali parov.

Moški — predtekmovanje

IVANUŠA Zdravko — KRAJNC Franc 9:0

GABROVEC Franc — KRAJNC Bojan 5:0

KIRBIŠ Slavko — HAZENMALI Miran 9:0

PLOHL Dušan — PRAVDIČ Rado 9:6

Polfinale

IVANUŠA Zdravko — KRAJNC Bojan (predaja Krajnc)

KIRBIŠ Slavko — PLOHL Dušan 9:5

Za 3. mesto

PLOHL Dušan — KRAJNC Bojan (predaja Krajnc)

Za 1. mesto

IVANUŠA Zdravko — KIRBIŠ Slavko 9:2

1. IVANUŠA Zdravko — 2. KIRBIŠ Slavko — 3. PLOHL Dušan

PARI

IVANUŠA Zdravko, PLOHL Dušan — GABROVEC Franc, MLAKAR Vinko 6:3

KOROŠEC Stanko, KIRBIŠ Slavko — DUCMAN Angelca, ŠUMENJAK Branko 6:0

PRAVDIČ Rado, KELENC Anton — FORŠTNARIČ Verica, HAZENMALI Miran 6:0

PILINGER Damjan, KRAJNC Franc — KODRIČ Silva, TRAFELA Edo 6:1

KOSTANJEVEC Konrad, COLNARIČ Zdenka (prosta)

2. krog

KOSTANJEVEC K. COLNARIČ Z. — KIRBIŠ S., KOROŠEC S. 0:6

PILINGER D., KRAJNC F. — PRAVDIČ R., KELENC A. 6:1

IVANUŠA Z., PLOHL D. (prosta)

IVANUŠA Z., PLOHL D. — KOROŠEC S., KIRBIŠ S. 2:6

Finale

PILINGER D., KRAJNC F. — KOROŠEC S., KIRBIŠ S. 7:5

1. KRAJNC Franc, PILINGER Damjan

2. KOROŠEC Stanko, KIRBIŠ Slavko

3. IVANUŠA Zdravko, PLOHL Dušan

Gorje mu, kdor v nesreči biva sam

Prvi Pivkini piščanci na traku v naši klavnici.

Vsem, ki smo marca 1978 delali v Perutnini, je ostal živo v bridkem spominu požar, ki je takrat močno prizadel našo klavnico. Podobna, morebiti še hujša tragedija je letošnjo pomlad doletela kolektiv Perutninskega kombinata Pivka. Njihova klavnica je bila po požaru poškodovana do tolikšne mere, da še vedno ne morejo vzpostaviti — niti improvizirane proizvodnje.

Povsem razumljivo torej je, da se je vodstvo Perutnine odločilo priskočiti prizadetemu kolektivu na pomoč tako ljudem kot živalim na tak način,

da dajemo enkrat tedensko možnost klanja v naši klavnici. Od 12. junija naprej koljejo pri nas okoli 26 tisoč piščancev vsak teden. Vse prevoze opravijo sami in tudi v klavnici delajo njihovi delavci, seveda ob sodelovanju našega strokovnega in vodstvenega osebja.

Vsekakor pa takšna oblika pomoči do neke mere ovira našo redno proizvodnjo, zato želimo enako kot delavci iz Pivke, da bi kolikor mogoče hitro vzpostavili proizvodnjo v domači klavnici.

L. C.

PREJELI MED PRIPRAVO TISKA

Ponovni uspehi kolesarjev Kolesarskega kluba Perutnina Ptuj

V nedeljo, 18. avgusta, je na svetovnem mladinskem prvenstvu v cestni preizkušnji posameznikov Rado Rogina, Kolesarski klub Perutnina, osvojil 15. mesto pred vsemi slovenskimi tekmovalci.

V četrtek, 15. avgusta pa je Rado Rogina v italijanskem mestu San Vito v ostri konkurenci na mednarodni tekmi osvojil 2. mesto.

Mlajši mladinci so se v Italiji tudi odlično odrezali. Na nočnem kriteriju je bil Matej Marin drugi, Iztok Kovačec šesti, Marjan Kelner pa sedmi.

Na mednarodni dirki v Sestro Reghana je Matej Marin zmagal. V italijanski Gorici pa je 9. avgusta Matej Marin dosegel drugo mesto, Marjan Kelner je bil peti, 7. mesto je osvojil Matjaž Finžgar, 9. pa Jernej Finžgar.

Vsem iskrene čestitke
Uredništvo

Marko Meglič (na posnetku) in Denis Golob sta izdelala to čudovito farmo iz jajčnih lupin in perja.

HVALA ZA SODELOVANJE

Mnogi ste, ki ste v teh dvajsetih letih sodelovali pri izdajanju Ptujkega perutninarja z željo, da bi kar najbolje opravil svoje poslanstvo.

Vseh, ki ste sodelovali s prispevki, ki ste pomagali pri idejah, oblikovanju časopisa, vseh ki ste se trudili v tiskarni, ni možno imensko nanizati, zato le vsem iskrena hvala.

Urednik Lojze Cajnko

PTUJSKI PERUT- NINAR	NEZA- SEJENO MESTO	OBORO- ŽENA VLOMILKA	IZIDA- JATEL	REKA V JUŽNI AMERIKI	BIBLIJ- SKA OSEBA	RADUJ TRANSP VOZILO	✓	KRANJCI	SESTAVI EDI KLASINO	17. KRKA PREBIV. PARIZA	✓	STISKA- LEC	JEZERO V KALI- FORNIJI	100 m ²	DOPISU V GLASILO	NEZDRA- VO STANJE	TIP CITRO- ENA	ZČEKA IZDELO- VALEČ REŠET	✓
USTA- VITEV									VELIKA JAVNA USTA- NOVA						LUKA V ITALIJI				
UMET- NOSTNI SLOG									MOŠKO IME RUDENIK PRITUŽLI						PASJE ŽELJE KERSNIK KJANKO				
PRIPRAVE ZA OPI- RANJE								POTOČEC PRISELI ŽIVALI LETA						POLOŠKA TISKAR OKON- ČINA					
HUDIČI								PREPI- RANJE OČE									EMIL SMASEK GRŠKA ČRKA		
MIG Z OČMI					KRAJ BLIZU BREŽO					MOŽ CATERI- NE VALENTE					ZNAMKA CIGARET LOJZE POTDIKAR				
ODPRTI- NE V STENI					GRŠKI POLOTOČ					TISKAR- SKA LETVICA									VELIKO SARAVE IN
KRAJ PRI- OMISU (DUGI)					DOPISU V GLASILO	PRESI- VALEČ RAC				PTUJSKI PERUT- NINAR	POSILJA PRI- SREČKE	ŽIGALEC APNA							UŽITKA PRI RE- ŠEVANJU

PTUJSKI PERUTNINAR, glasilo delovnega kolektiva družbenega podjetja Perutnina Ptuj, izdaja delavski svet podjetja. Glasilo ureja uredniški odbor: Lojze Cajnko — predsednik, Dominika Plohl, Boris Prelog, Tatjana Senčar, Joco Tarbuk. Glavni urednik: Lojze Cajnko, odgovorni urednik Joco Tarbuk. Naklada 2100 izvodov. Uredništvo in uprava: Ptuj, Potrčeva cesta 10. Rokopisov in fotografij ne vračamo.